

Sisukord

II Muud kui seadusandlikud aktid

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

2014/956/EL:

- ★ Nõukogu otsus, 23. juuli 2014, partnerlus- ja koostöölepingu (millega sõlmitakse partnerlus ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Venemaa Föderatsiooni vahel) protokoll Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide nimel allkirjastamise ning ajutise kohaldamise kohta, et võtta arvesse Horvaatia Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga 1

Partnerlus- ja koostöölepingu, millega sõlmitakse partnerlus ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Venemaa Föderatsiooni vahel, et võtta arvesse Horvaatia Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga, protokoll 3

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 1398/2014, 24. oktoober 2014, millega kehtestatakse vabatahtlikuks kandideerijate ja ELi humanitaarabi vabatahtlikega seotud normid ⁽¹⁾ 8

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

2014/957/EL:

- ★ Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppe alusel loodud Euroopa Liidu/Šveitsi õhutranspordi ühiskomitee otsus nr 2/2014, 5. detsember 2014, millega asendatakse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppe lisa 24

(¹) EMPs kohaldatav tekst

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

Käesolev on viimane 2014. aasta L-seeria väljaanne.

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

NÕUKOGU OTSUS,

23. juuli 2014,

partnerlus- ja koostöölepingu (millega sõlmitakse partnerlus ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Venemaa Föderatsiooni vahel) protokoll Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide nimel allkirjastamise ning ajutise kohaldamise kohta, et võtta arvesse Horvaatia Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga

(2014/956/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 91, artikli 100 lõiget 2 ning artikleid 207 ja 212 koostöös artikli 218 lõikega 5,

võttes arvesse Horvaatia Vabariigi ühinemisakti, eriti selle artikli 6 lõike 2 teist lõiku,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Kooskõlas Horvaatia Vabariigi ühinemisakti artikli 6 lõikega 2 tuleb Horvaatia Vabariigi ühinemine partnerlus- ja koostöölepinguga, millega sõlmitakse partnerlus ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Venemaa Föderatsiooni vahel ⁽¹⁾, (edaspidi „leping“) leppida kokku lepingule lisatud protokollis (edaspidi „protokoll“). Ühinemisakti artikli 6 lõike 2 kohaselt kohaldatakse sellise ühinemise suhtes lihtsustatud menetlust, mille alusel protokoll sõlmitakse liikmesriikide nimel ühehäälselt tegutseva nõukogu ja asjaomaste kolmandate riikide vahel.
- (2) 14. septembril 2012 andis nõukogu komisjonile loa alustada läbirääkimisi asjaomaste kolmandate riikidega. Läbirääkimised Venemaa Föderatsiooniga viidi edukalt lõpule. Seda kinnitati nootide vahetamisega 24. septembril 2013.
- (3) Protokoll tuleks liidu ja selle liikmesriikide nimel allkirjastada, eeldusel et see sõlmitakse hilisemal kuupäeval.
- (4) Protokoll sõlmimine toimub eraldi menetluse korras seoses Euroopa Aatomienergiaühenduse pädevusse kuuluvate küsimustega.
- (5) Võttes arvesse Horvaatia Vabariigi ühinemist liiduga 1. juulil 2013, tuleks protokoll kohaldada ajutiselt alates kõnealusest kuupäevast,

⁽¹⁾ EÜTL 327, 28.11.1997, lk 3.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Partnerlus- ja koostöölepingu (millega sõlmitakse partnerlus ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Venemaa Föderatsiooni vahel) protokoll Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide nimel allakirjutamiseks antakse luba, et võtta arvesse Horvaatia Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga, eeldusel et nimetatud protokoll sõlmitakse.

Protokolli tekst on lisatud käesolevale otsusele.

Artikkel 2

Nõukogu eesistujal on õigus määrata isik(ud), kes on volitatud Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide nimel protokollile alla kirjutama.

Artikkel 3

Protokolli kohaldatakse ajutiselt alates 1. juulist 2013 kuni protokoll sõlmimiseks vajalike menetluste lõpuleviimiseni.

Artikkel 4

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

Brüssel, 23. juuli 2014

Nõukogu nimel
eesistuja
S. GOZI

Partnerlus- ja koostöölepingu, millega sõlmitakse partnerlus ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Venemaa Föderatsiooni vahel, et võtta arvesse Horvaatia Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga,

PROTOKOLL

BELGIA KUNINGRIIK,

BULGAARIA VABARIIK,

TŠEHHI VABARIIK,

TAANI KUNINGRIIK,

SAKSAMAA LIITVABARIIK,

EESTI VABARIIK,

IIRIMAA,

KREEKA VABARIIK,

HISPAANIA KUNINGRIIK,

PRANTSUSE VABARIIK,

HORVAATIA VABARIIK,

ITAALIA VABARIIK,

KÜPROSE VABARIIK,

LÄTI VABARIIK,

LEEDU VABARIIK,

LUKSEMBURGI SUURHERTSOGIRIIK,

UNGARI,

MALTA VABARIIK,

MADALMAADE KUNINGRIIK,

AUSTRIA VABARIIK,

POOLA VABARIIK,

PORTUGALI VABARIIK,

RUMEENIA,

SLOVEENIA VABARIIK,

SLOVAKI VABARIIK,

SOOME VABARIIK,

ROOTSI KUNINGRIIK,

SUURBRITANNIA JA PÕHJA-IIRI ÜHENDKUNINGRIIK,

kes on Euroopa Liidu lepingu, Euroopa Liidu toimimise lepingu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu osalised, edaspidi „liikmesriigid”,

EUROOPA LIIT, edaspidi „liit”, ja

EUROOPA AATOMIENERGIAÜHENDUS

ühelt poolt, ning

VENEMAA FÖDERATSIOON

teiselt poolt,

edaspidi koos „lepinguosalisised”,

ARVESTADES, et partnerlus- ja koostööleping, millega sõlmitakse partnerlus ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Venemaa Föderatsiooni vahel (edaspidi „partnerlus- ja koostööleping”), allkirjastati 24. juunil 1994 Kérkyra saarel;

ARVESTADES, et lepingule Horvaatia Vabariigi ühinemise kohta Euroopa Liiduga kirjutati alla 9. detsembril 2011 Brüsselis;

ARVESTADES, et vastavalt Horvaatia Vabariigi ühinemistingimusi ning Euroopa Liidu lepingus, Euroopa Liidu toimimise lepingus ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingus tehtavaid muudatusi käsitleva akti artikli 6 lõikele 2 lepitakse Horvaatia Vabariigi ühinemine partnerlus- ja koostöölepinguga kokku partnerlus- ja koostöölepingu protokollisõlmimise teel;

VÖTTES ARVESSE Horvaatia Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga 1. juulil 2013,

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES.

Artikkel 1

Horvaatia Vabariik ühineb partnerlus- ja koostöölepinguga. Horvaatia Vabariik võtab samal viisil nagu teised liikmesriigid vastu partnerlus- ja koostöölepingu ning sellega samal kuupäeval allkirjutatud ning lõppaktile lisatud ühisdeklaratsioonide, deklaratsioonide ja kirjavahetuse, partnerlus- ja koostöölepingu 21. mai 1997. aasta protokollis, mis jõustus 1. detsembril 2000, partnerlus- ja koostöölepingu 27. aprilli 2004. aasta protokollis, mis jõustus 1. märtsil 2005, ning partnerlus- ja koostöölepingu 23. aprilli 2007. aasta protokollis, mis jõustus 1. mail 2008, teksti ning võtab neid arvesse.

Artikkel 2

Pärast käesolevale protokollile allkirjutamist edastab liit partnerlus- ja koostöölepingu, lõppakti ja kõigi sellele lisatud dokumentide ning partnerlus- ja koostöölepingu 21. mai 1997. aasta, 27. aprilli 2004. aasta ja 23. aprilli 2007. aasta protokollide horvaadikeelse versiooni liikmesriikidele ja Venemaa Föderatsioonile. Alates käesoleva protokollis ajutise kohaldamise kuupäevast on horvaadikeelne versioon autentne samadel tingimustel kui bulgaaria-, eesti-, hispaania-, hollandi-, inglise-, itaalia-, kreeka-, leedu-, läti-, malta-, poola-, portugali-, prantsuse-, rootsi-, rumeenia-, saksa-, slovaki-, sloveeni-, soome-, taani-, tšehhi-, ungari- ja venekeelne tekst.

Artikkel 3

Käesolev protokoll on partnerlus- ja koostöölepingu lahutamatu osa.

Artikkel 4

1. Lepinguosalisised kiidavad käesoleva protokollis heaks oma menetluste kohaselt. Lepinguosalisised teavitavad üksteist selleks vajalike menetluste lõpuleviimisest. Heakskiitmiskirjad antakse hoiule Euroopa Liidu Nõukogu peasekretariaati.
2. Käesolev protokoll jõustub viimase heakskiitmiskirja hoiuleandmisele järgneva kuu esimesel päeval.
3. Käesolevat protokollis kohaldatakse ajutiselt pärast 15 päeva möödumist selle allkirjastamise kuupäevast.
4. Käesolevat protokollis kohaldatakse lepinguosaliste vahel partnerlus- ja koostöölepingu raames tekkivate suhete suhtes alates Horvaatia Vabariigi Euroopa Liiduga ühinemise kuupäevast.

Artikkel 5

Käesolev protokoll on koostatud kahes eksemplaris bulgaaria, eesti, hispaania, hollandi, horvaadi, inglise, itaalia, kreeka, leedu, läti, malta, poola, portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, slovaki, sloveeni, soome, taani, tšehhi, ungari ja vene keeles, kusjuures kõik nimetatud tekstid on võrdselt autentsed.

SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale protokollile alla kirjutanud.

Съставено в Брюксел на седемнадесети декември две хиляди и четиринадесета година.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de diciembre de dos mil catorce.

V Bruselu dne sedmnáctého prosince dva tisíce čtrnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den syttende december to tusind og fjorten.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten Dezember zweitausendvierzehn.

Kahe tuhande neljateistkümnenda aasta detsembrikuu seitsmeteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εφτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.

Done at Brussels on the seventeenth day of December in the year two thousand and fourteen.

Fait à Bruxelles, le dix-sept décembre deux mille quatorze.

Sastavljeno u Bruxellesu sedamnaestog prosinca dvije tisuće četrnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì diciassette dicembre duemilaquattordici.

Briselē, divi tūkstoši četrpadsmitā gada septiņpadsmitajā decembrī.

Priimta du tūkstančiai keturioliktų metų gruodžio septynioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenegyedik év december havának tizenhatedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sbatax-il jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbatax.

Gedaan te Brussel, de zeventiende december tweeduizend veertien.

Sporządzono w Brukseli dnia siedemnastego grudnia roku dwa tysiące czternastego.

Feito em Bruxelas, em dezassete de dezembro de dois mil e catorze.

Íntocmit la Bruxelles la șaptesprezece decembrie două mii paisprezece.

V Bruseli sedemnásteho decembra dvetisícčtrnásť.

V Bruslju, dne sedemnajstega decembra leta dva tisoč štirinajst.

Tehty Brysselissä seitsemäntenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljätoista.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde december tjugohundrafjorton.

Совершено в г. Брюсселе семнадцатого декабря две тысячи четырнадцатого года.

За държавите-членки
 Por los Estados miembros
 Za členské státy
 For medlemsstaterne
 Für die Mitgliedstaaten
 Liikmesriikide nimel
 Για τα κράτη μέλη
 For the Member States
 Pour les États membres
 Za države članice
 Per gli Stati membri
 Dalībvalstu vārdā –
 Valstybių narių vardu
 A tagállamok részéről
 Għall-Istati Membri
 Voor de lidstaten
 W imieniu Państw Członkowskich
 Pelos Estados-Membros
 Pentru statele membre
 Za členské štáty
 Za države članice
 Jäsenvaltioiden puolesta
 För medlemsstaterna
 За государства-членъ

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 За Европийский союз

За Европейската общност за атомна енергия
Por la Comunidad Europea de la Energía Atómica
Za Evropské společenství pro atomovou energii
For Det Europæiske Atomenergifællesskab
Für die Europäische Atomgemeinschaft
Euroopa Aatomienergiaühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας
For the European Atomic Energy Community
Pour la Communauté européenne de l'énergie atomique
Za Evropsku zajednicu za atomsku energiju
Per la Comunità europea dell'energia atomica
Eiropas Atomenerģijas Kopienas vārdā –
Europos atominės energijos bendrijos vardu
az Európai Atomenergia-közösség részéről
Fisem il-Komunità Ewropea tal-Energija Atomika
Voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie
W imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej
Pela Comunidade Europeia da Energia Atómica
Pentru Comunitatea Europeană a Energiei Atomice
za Európske spoločenstvo pre atómovú energiu
Za Evropsko skupnost za atomsko energijo
Euroopan atomienergiajärjestön puolesta
För Europeiska atomenergigemenskapen
За Европейское сообщество по атомной энергии

За Руската Федерация
Por la Federación de Rusia
Za Ruskou Federaci
For Den Russiske Føderation
Für die Russische Föderation
Venemaa Föderatsioonil nimel
Για τη Ρωσική Ομοσπονδία
For the Russian Federation
Pour la Fédération de Russie
Per la Federazione Russa
Krievijas Federācijas vārdā –
Rusijos Federacijos vardu
Az Orosz Föderáció részéről
Għall-Federazzjoni Russa
Voor de Russische Federatie
W imieniu Federacji Rosyjskiej
Pela Federação da Rússia
Pentru Federația Rusă
Za Ruskú Federáciu
Za Rusko Federacija
Venäjän Federaation puolesta
För Ryska Federationen
За Российскую Федерацию

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 1398/2014,

24. oktoober 2014,

millega kehtestatakse vabatahtlikuks kandideerijate ja ELi humanitaarabi vabatahtlikega seotud normid

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta määrust (EL) nr 375/2014, millega asutatakse Euroopa vabatahtlik humanitaarabikorpus (ELi humanitaarabi vabatahtlikke käsitlev algatus) ⁽¹⁾, eriti selle artikli 9 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EL) nr 375/2014 kohaselt peaks komisjon kehtestama nii normid kui ka menetlused, mis hõlmavad vajalikke tingimusi, korda ja nõudeid, mida lähetavad ja vastuvõtavad organisatsioonid peavad kohaldama, kui nad kolmandates riikides toimuvate humanitaarabioperatsioonide toetamiseks selgitavad välja, valivad, valmistavad ette, juhivad ja lähetavad vabatahtlikuks kandideerijaid ja ELi humanitaarabi vabatahtlikke. Määrusega (EL) nr 375/2014 on ette nähtud, et nimetatud normid tuleb vastu võtta delegeeritud õigusaktidega ja menetlused rakendusaktidega.
- (2) Kõiki ELi humanitaarabi vabatahtlike algatusega seotud sidusrühmi, sh vabatahtlikke endid ning neid lähetavaid ja vastuvõtvaid organisatsioone, tuleks julgustada algatuse raames ühist identiteeditunnet looma.
- (3) ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse raames kasutatavas pädevusraamistikus tuleb määratleda valdkonnaüleised pädevused, mida nõutakse paljudes vabatahtliku töö ja tööhõive sektorites, ning esitada ka eripädevused, mida vajatakse ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuses ja humanitaarabi valdkonnas töötamiseks. Raamistik peaks sisaldama ka erialaste pädevuste mittetäieliku loetelu. Ühtse pädevusraamistiku alusel saaks tagada vabatahtlikuks kandideerijate tõhusa ja vajaduspõhise väljavalimise ja ettevalmistamise.
- (4) Selleks et ELi humanitaarabi vabatahtlike pädevusi, õpivajadusi ja õpitulemusi saaks dokumenteerida ja hinnata, peaksid nad kogu algatuses osalemise aja jooksul järgima hõlpsasti kasutatavat õppe- ja arenguplaani. Õppe- ja arenguplaani väljatöötamisel lähtutakse noortepassi ⁽²⁾ ja Europassi ⁽³⁾ algatuste käigus saadud kogemustest.
- (5) ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuses osalemine võib tänu omandatud teadmistele, oskustele ja pädevustele suurendada vabatahtlike tööalast konkurentsivõimet. See annab kinnitust ka nende solidaarsusest abi vajavate inimestega ja valmisolekust edendada nähtavalt Euroopa kodanikuaktiivsust. Seetõttu tuleks konkreetsete sätetega võimalikult suurel määral hõlbustada ELi humanitaarabi vabatahtlike mitteformaalse ja informaalset õppe valideerimist kooskõlas nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovituselga mitteformaalse ja informaalset õppe valideerimise kohta ⁽⁴⁾.
- (6) Normid, millega reguleeritakse lähetavate ja vastuvõtivate organisatsioonide vahelisi partnerlusi, on olulised nii humanitaarabisektori kui ka vabatahtlike organisatsioonide jaoks. Need normid aitavad saavutada rakendusorganisatsioonide vahel partnerluste loomise eesmärki ning nendes kajastub organisatsioonide vastastikune vastutus ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse eesmärkide saavutamise eest ja ELi humanitaarabi vabatahtlike kui üksikisikute eest. Määratleda tuleb põhimõtted, millele partnerlus tugineb, ning partnerlusleping peaks vastama miinimumnõuetele, et partneritel oleks võimalik taotleda ja juhtida projekte, mis hõlmavad ELi humanitaarabi vabatahtlike lähetamist kolmandatesse riikidesse.

⁽¹⁾ ELT L 122, 24.4.2014, lk 1.

⁽²⁾ <https://www.youthpass.eu/et/youthpass/>.

⁽³⁾ <https://europass.cedefop.europa.eu/editors/et/esp/compose#>.

⁽⁴⁾ ELT C 398, 22.12.2012, lk 1.

- (7) Võrdsete võimaluste ja mittediskrimineerimise põhimõtted on sätestatud liikmesriikide ja liidu õigusaktides ning lähetavad ja vastuvõtavad organisatsioonid peaksid neid põhimõtteid alati järgima ja nende kasutamist edendama. Ette on aga nähtud ka võimalus teha vajaduse korral organisatsiooni töö eripärast tulenevalt erandeid seoses ELi humanitaarabi vabatahtlike rolli ja neile esitatavate nõuete määratlusega.
- (8) Asjaomaste liikmesriikide ja liidu õigusnormide ning vastuvõtva riigi õigusnormide järgimine on äärmiselt oluline. Selle eest vastutavad lähetavad ja vastuvõtavad organisatsioonid, kes on samuti kohustatud teavitama ELi humanitaarabi vabatahtlike nende õigustest ja seadusjärgsetest kohustustest, mis tulenevad nendest õigusnormidest, ning nende õigusest kindlustuskaitsele. Vabatahtlike lähetamise eeltingimus on nende selge õiguslik seisund, mis tuleks seepärast määratleda lähetava organisatsiooni ja ELi humanitaarabi vabatahtliku vahelises lähetuslepingus. Eritähelepanu tuleks pöörata ka isikuandmete kaitsele, vajadusele käituda eetiliselt vastavalt käitumisjuhendile ning laste ja haavatavate täiskasvanute kaitsele, mille juurde kuulub seksuaalse kuritarvitamise suhtes täisleppimatuse põhimõtte kehtestamine.
- (9) Selleks et tagada ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse õigeaegne rakendamine, on vaja, et käesolev määrus jõustuks kiiresti, kuna sellega kehtestatakse normid, millele tuginedes lähetavad rakendusorganisatsioonid ELi humanitaarabi vabatahtlike kolmandatesse riikidesse,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega kehtestatakse vabatahtlikuks kandideerijate ja ELi humanitaarabi vabatahtlikega seotud normid järgmistes määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõikes 2 loetletud valdkondades:

- a) pädevusraamistik, mida kasutada vabatahtlike väljaselgitamiseks, valimiseks ja ettevalmistamiseks noorem- või vanemspetsialistidena;
- b) sätted, millega tagatakse võrdsed võimalused ja mittediskrimineerimine väljaselgitamise ja valimise protsessis;
- c) sätted, millega tagatakse lähetavate ja vastuvõtivate organisatsioonide vastavus asjaomasele riiklikule ja liidu õigusele ning vastuvõtva riigi õigusele;
- d) normid lähetavate ja vastuvõtivate organisatsioonide partnerluse kohta ning
- e) sätted, mille alusel tunnustada ELi humanitaarabi vabatahtlike omandatud oskusi ja pädevusi kooskõlas olemasolevate asjaomaste liidu algatustega.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 375/2014 artiklis 3 ja määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 3 alusel vastu võetavas komisjoni rakendusmääruses sätestatud määratlusi. Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „pädevus” — vastavalt Euroopa lähteraamistikus võtmepädevuste kohta elukestvas õppes ⁽¹⁾ sätestatud määratlusele asjakohane teadmiste, oskuste ja suhtumiste kogum, mis võimaldab ELi humanitaarabi vabatahtlikul panustada vajaduspõhise humanitaarabi andmisesse;
- b) „valdkonnaülesed pädevused” — pädevused, mida nõutakse paljudes vabatahtliku tegevuse ja tööhõive sektorites ning mis ei ole humanitaarabi valdkonnale eriomased;

⁽¹⁾ ELT L 394, 30.12.2006, lk 10.

- c) „eripädevused” — pädevused, mis on vajalikud ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse ja humanitaarabi valdkonna jaoks laiemalt;
- d) „erialased pädevused” — pädevused, mis tulenevad humanitaarabi valdkonnas olulistest eriteadmistest;
- e) „õpitulemused” — vastavalt Euroopa kvalifikatsiooniraamistikus (¹) sätestatud määratlusele tõendid selle kohta, mida õppur teab, millest ta aru saab ja mida ta on võimeline tegema pärast õppeprotsessi lõppu. Neid väljendatakse teadmiste, oskuste ja pädevuste kaudu.

2. PEATÜKK

PÄDEVUSRAAMISTIK

Artikkel 3

Pädevusraamistik

1. ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse raames kasutatav pädevusraamistik koosneb kolmest osast:
 - a) valdkonnaüleised pädevused,
 - b) eripädevused ja
 - c) erialased pädevused.
2. Pädevusraamistik on mõeldud kasutamiseks:
 - a) noorempetsialistidele, eelkõige hiljuti ülikool lõpetanutele, kellel on vähem kui viis aastat töökogemust ja vähem kui viis aastat kogemust humanitaarabi valdkonnas, ning
 - b) vanempetsialistidele, kellel on vähemalt viis aastat töökogemust juhtival või spetsialisti ametikohal.
3. Pädevusraamistik aitab kaasa ELi humanitaarabi vabatahtlike jätkuva isikliku arengu edendamisele algatuses osalemise eri etappide jooksul ja selle abil mõõdetakse nende edasijõudmist. Pädevuste saavutamise taset hinnatakse kooskõlas Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku lähenemisviisiga järgmisel skaalal:
 - a) 4. tase: suurepärane;
 - b) 3. tase: väga hea;
 - c) 2. tase: vajab arendamist;
 - d) 1. tase: kasin.
4. Põhiliste pädevuste määratlused on esitatud lisas.

Artikkel 4

Õppe- ja arenguplaan

1. Õppe- ja arenguplaanis esitatakse õpitulemused, mille ELi humanitaarabi vabatahtlik peaks saavutama, ning teave ELi humanitaarabi vabatahtliku eeldatavate pädevuste, õpivajaduste ja saavutuste kohta ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuses osalemise eri etappide jooksul.

⁽¹⁾ ELT C 111, 6.5.2008, lk 1.

2. Õppe- ja arenguplaanis esitatakse järgmine teave:
 - a) põhiandmed ELi humanitaarabi vabatahtliku kohta;
 - b) põhiteave vabatahtliku praktikakoha kohta ja tema ülesannete kirjeldus;
 - c) pädevusraamistikus esitatud pädevused ning hinnang vabatahtliku töö- ja õpitulemustele pädevuste lõikes;
 - d) vajaduse korral õpivajadused ja kavandatud enesearendusmeetmed;
 - e) koolituse või praktika jooksul läbitud kursused ning
 - f) muu asjakohane teave.
3. Õppe- ja arenguplaani eri osade kasutamine sõltub ELi humanitaarabi vabatahtliku individuaalsetest vajadustest ja ootustest ning seda ajakohastatakse korrapäraselt, kaasa arvatud järgmistes etappides:
 - a) vabatahtliku väljavalimine;
 - b) koolitus, sh praktika, kui see on asjakohane;
 - c) lähetus ja
 - d) lähetusejärgne aruandmine, kui see on asjakohane.

3. PEATÜKK

ELI HUMANITAARABI VABATAHTLIKU OMANDATUD OSKUSTE JA PÄDEVUSTE TUNNUSTAMINE

Artikkel 5

Hindamise ja dokumenteerimise protsess

1. ELi humanitaarabi vabatahtliku poolt ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuses osalemise jooksul omandatud pädevuste hindamine ja dokumenteerimine aitab:
 - a) ametialaselt tunnustada omandatud pädevusi, mida saab kasutada tööalaselt ja mis parandavad vabatahtliku tööalast konkurentsivõimet, ning
 - b) ühiskondlikult tunnustada vabatahtlike panust, mis väljendab liidu väärtusi ja solidaarsust abi vajavate inimestega ning edendab nähtavalt Euroopa kodanikuaktiivsust.
2. Hindamise ja dokumenteerimise ulatust ja protsessi kohandatakse, et see sobiks noorem- või vanemspetsialistile, ning need olenevad ELi humanitaarabi vabatahtliku individuaalsetest vajadustest ja ootustest.
3. Õpikogemuste hindamine ja dokumenteerimine kajastab ELi humanitaarabi vabatahtliku jätkuva arengu protsessi ning selle abil tunnustatakse ja toetatakse õppimist ja arengut vabatahtliku algatuses osalemise eri etappide jooksul. Õpikogemuste hindamine ja dokumenteerimine toimub artiklis 4 osutatud õppe- ja arenguplaani alusel.
4. Lähetavad ja vastuvõtavad organisatsioonid kinnitavad oma valmisolekut toetada ELi humanitaarabi vabatahtlike õpikogemuste hindamist ja dokumenteerimist, et hõlbustada nende ametialast ja ühiskondlikku tunnustamist.
5. Komisjon ja ELi liikmesriigid edastavad vajadusel riikide pädevatele asutustele, kes vastutavad mitteformaalse ja informaalse õppe valideerimise eest, asjakohase teabe ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse ning õpikogemuste hindamise ja dokumenteerimise protsessi kohta, selleks et hõlbustada ELi humanitaarabi vabatahtlike õpikogemuste ametliku valideerimise protsessi nende koduriikides.

*Artikkel 6***Ametialane tunnustamine**

1. ELi humanitaarabi vabatahtlikud saavad taotluse korral tunnistuse algatuses osalemise kohta. Tunnistuse annab välja komisjon ja see sisaldab vähemalt järgmist teavet:
 - a) missiooni kuupäevad;
 - b) lähetava ja vastuvõtva organisatsiooni nimi ja andmed;
 - c) vabatahtliku juhendaja ja vahetu ülemuse nimi ja andmed;
 - d) nende isikute nimed ja andmed, kes on lähetavas ja vastuvõtvast organisatsioonis valmis vabatahtlikule soovitusel andma;
 - e) ELi humanitaarabi vabatahtliku põhiülesanded ja -kohustused;
 - f) ülevaade ELi humanitaarabi vabatahtliku peamistest saavutustest missiooni jooksul;
 - g) ülevaade ELi humanitaarabi vabatahtliku poolt algatuses osalemise eri etappide jooksul saavutatud õpitulemustest, mida on hinnatud vastavalt käesoleva määruse artikli 3 lõikele 3.
2. ELi humanitaarabi vabatahtliku soovi korral võib tunnistusele lisada õppe- ja arenguplaani koopia.

*Artikkel 7***Ühiskondlik tunnustamine**

1. Ühiskondlikku tunnustamist edendatakse määruse (EL) nr 375/2014 artiklis 17 nimetatud teavituskavas esitatud tegevustega. ELi humanitaarabi vabatahtlikele antakse võimalus võtta osa avalikkusele suunatud teavitustööst, mille eesmärk on tutvustada algatust ja vabatahtlike panust.
2. Kui see on asjakohane, korraldab komisjon üldsuse teadlikkuse suurendamiseks ja algatuse nähtavamaks muutmiseks kõrgetasemelisi üritusi.
3. Lähetavad organisatsioonid levitavad teavet ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse võrgustiku kohta ja propageerivad selles osalemist, tuues esile, milliseid võimalusi see pakub vabatahtlikele, et püsida kursis humanitaarabi valdkonna küsimustega ja näidata üles Euroopa kodanikuaktiivsust ka pärast lähetuse lõppu.
4. Lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid teavitavad ELi humanitaarabi vabatahtlike võimalustest püsida kursis humanitaarabi valdkonna küsimustega ja näidata üles Euroopa kodanikuaktiivsust. Eelkõige julgustavad nad ELi humanitaarabi vabatahtlike võtma osa ELi ja liikmesriikide korraldatavatest konverentsidest ja õpikodadest, selleks et jagada oma kogemusi asjaomaste sidusrühmadega.

4. PEATÜKK

NORMID LÄHETAVATE JA VASTUVÕTVATE ORGANISATSIOONIDE PARTNERLUSTE KOHTA*Artikkel 8***Partnerluse eesmärk ja liikmed**

1. Lähetava ja vastuvõtva organisatsiooni partnerlusega nähakse ette tegevuse korraldus partnerite vahel, kes taotleavad ja juhivad projekte, mis hõlmavad ELi humanitaarabi vabatahtlike lähetamist kolmandatesse riikidesse ja mis võivad hõlmata ka suutlikkuse suurendamise ja/või tehnilise abiga seotud tegevusi.
2. Partnerluse liikmed on lähetavad organisatsioonid, kes vastavad määruse (EL) nr 375/2014 artikli 10 lõikes 3 sätestatud nõuetele, ja vastuvõtvad organisatsioonid, kes vastavad määruse (EL) nr 375/2014 artikli 10 lõikes 4 sätestatud nõuetele.
3. Partnerluse sõlmimisel võivad lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid kaasata partnerina muid organisatioone, kes tegutsevad valdkonnas, mis on seotud lõikes 1 nimetatud projektide eesmärkide või tegevustega, selleks et panustada oma erialateadmistega.

4. Kui projektid hõlmavad suutlikkuse suurendamise ja/või tehnilise abiga seotud tegevusi, võivad partneriks olla ka lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid, kelle suhtes on juba läbi viidud sertifitseerimismenetlus vastavalt määruse (EL) nr 375/2014 artikli 10 lõike 1 alusel vastu võetavale komisjoni rakendusmäärusele, kuid keda ei ole sertifitseeritud, tingimusel et neil on olemas suutlikkuse suurendamise ja/või tehnilise abi vajaduspõhine strateegia.

5. Kui tegemist on projektidega, mis toetavad hädaolukordadele reageerimise operatsioone, võib partnerluse sõlmida ainult lähetavate organisatsioonide vahel.

Artikkel 9

Partnerluse põhimõtted

ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse tegevustega edendatakse riikidevahelisi partnerlusi lähetavate ja vastuvõtivate organisatsioonide vahel, mis tuginevad järgmistele põhimõtetele:

- a) võrdsus;
- b) ühised väärtushinnangud ja ühine visioon;
- c) läbipaistvus;
- d) vastutus, aruandekohustus ja usaldusväärsus;
- e) vastastikune usaldus ja austus;
- f) vastastikune täiendavus, mis põhineb humanitaarabi ja vabatahtlike kogukonna mitmekesisusel ning mille juurde kuulub suure tähelepanu pööramine kohaliku suutlikkuse suurendamisele;
- g) paindlikkus ja kohandatavus ning
- h) vastastikkuse põhimõtte järgimine vahendite eraldamisel ja eesmärkide seadmisel.

Artikkel 10

Partnerlusleping ja nõuded

1. Enne partnerluse sõlmimist lähetavate ja vastuvõtivate organisatsioonide vahel viivad vastuvõtvad organisatsioonid vajaduse korral koostöös lähetavate organisatsioonidega läbi vajaduste hindamise, võttes arvesse komisjoni hinnangut humanitaarabi vajadustele.

2. Vajaduste hindamine hõlmab vähemalt järgmist:

- a) lähetuse riigi haavatavuse ja riski hindamine, kaasa arvatud ELi humanitaarabi vabatahtlike jaoks oluliste turvariskide ning reisimisega seotud ja terviseohtude hindamine;
- b) selle kaalumine, kas vastuvõttev organisatsioon on praegu suuteline ELi humanitaarabi vabatahtlikku vastu võtma;
- c) nende pädevuste ja suutlikkuste analüüs, millest vastuvõtval organisatsioonil ja kohalikul kogukonnal on praegu puudus, vajaduste kindlakstegemine ja selle analüüsimine, kuidas neid saaks kõige paremini rahuldada;
- d) ELi humanitaarabi vabatahtliku poolt eeldatavalt loodava ning vajaduse korral vastuvõtva organisatsiooni ja kohaliku kogukonna jaoks kavandatud suutlikkuse suurendamisest tuleneva lisaväärtuse analüüs.

3. Partnerluslepingule kirjutavad alla kõik partnerid, et tagada järgmiste partnerluse miinimumnõuete täitmine:

- a) partnerlused põhinevad kokkuleppel, mis käsitleb ühiseid väärtushinnanguid ja ühist visiooni, eelkõige vabatahtliku töö ja humanitaarabi osas;
- b) iga partneri loodav lisaväärtus ja roll tuleb selgelt määratleda;

- c) kõik partnerid lepivad kokku partnerluse ühistes eesmärkides ja selles, kuidas partnerlust juhitakse, eeskätt järgmises:
- i) otsustusprotsess ja töökorraldus;
 - ii) rahastamiskord ja finantsjuhtimine;
 - iii) teabevahetuskanalid kõigi sidusrühmade vahel; kui sageli toimuvad koosolekud ja lähetavate organisatsioonide külastused;
 - iv) tööplaan ja tegevused, sh ajakava;
 - v) ülesannete jaotus vastavalt algatuse teavituskavale;
 - vi) partnerluse seire ja hindamine;
 - vii) raamatupidamine ja dokumentatsioon;
 - viii) lõikes 1 nimetatud vajaduste hinnangu viimistlemine ja lõplik vormistamine;
 - ix) ELi humanitaarabi vabatahtlikele antavate ülesannete ühine sõnastamine ja hindamine;
 - x) rollid ja vastutusosalad seoses vabatahtlikuks kandideerijate ja ELi humanitaarabi vabatahtlikega ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuses osalemise eri etappide jooksul;
 - xi) (nii partnerluse raames kui ka partnerluse väliste isikute poolt partnerite töö kohta esitatud) kaebuste läbivaatamise ja partnerite vaheliste konfliktide lahendamise kord;
 - xii) partneri lahkumise põhimõtted ja kord;
 - xiii) partneri lahkumise finantsmõju ning
 - xiv) partneri lahkumise lepingulised tagajärjed (kaasa arvatud ELi humanitaarabi vabatahtlike ja asjaomaste kogukondadega seoses).
- d) Vajaduse korral töötatakse partnerite vahel välja vajaduspõhine strateegia suutlikkuse suurendamiseks ja/või tehnilise abi osutamiseks ning selle strateegia elluviimiseks nähakse ette eelarvevahendid.
- e) Partnerid panustavad õppetegevustesse ning kohustuvad võtma teavitus- ja tutvustusmeetmeid vastavalt määruse (EL) nr 375/2014 artiklis 17 nimetatud teavituskavale.

5. PEATÜKK

VÕRDESED VÕIMALUSED JA DISKRIMINEERIMISE KEELD

Artikkel 11

Üldpõhimõtte

1. ELi humanitaarabi vabatahtlike algatus on avatud kõigile nõuetele vastavatele kandidaatidele, olenemata nende kodakondsusest, soost, rassist, etnilisest päritolust, vanusest, sotsiaalsest taustast, usutunnistusest või veendumustest, perekonnaseisust või seksuaalsest sättumusest või puudest.
2. Lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid kohustuvad järgima võrdse kohtlemise, võrdsete võimaluste ja mittediskrimineerimise põhimõtteid. Need põhimõtted integreeritakse täielikult vabatahtlike väljaselgitamise, valimise ja värbamise ning ettevalmistamise menetlusse ning tulemusjuhtimise poliitikasse ja tavadesse.

Artikkel 12

Võrdne kohtlemine, võrdsed võimalused ja diskrimineerimise keeld

1. Lähetaval organisatsioonil peavad olema põhimõtted ja poliitika, mis tagavad, et võrdse kohtlemise, võrdsete võimaluste ja mittediskrimineerimise põhimõtted kajastuvad töökorralduses ning et edendatakse kaasavat organisatsioonikultuuri.

2. Lõikes 1 nimetatud võrdse kohtlemise, võrdsete võimaluste ja mittediskrimineerimise poliitika peab vastama vähemalt järgmistele nõuetele:
- vastama liidu ja liikmesriikide asjaomaste õigusaktide nõuetele ning selle eesmärk peab olema diskrimineerivate põhimõtete ja tavade, sealhulgas nendes õigusaktides nimetatud rühmade ja/või tööd otsides tõenäoliselt eelarvamustega kokku puutuvate ja seetõttu alaesindatud rühmade tööhõivet takistavate tegurite vältimine või käsitlemine ja kõrvaldamine;
 - hõlmama vabatahtliku tegevuse kõiki aspekte, kaasa arvatud individuaalsed käitumisnormid, vabatahtliku töö võimaluse väljakuulutamise, värbamine ja valimine, koolitus ja areng, tulemusjuhtimine, töötingimused, sealhulgas töötasu, ning töölt vabastamise kord (loetelu ei ole ammendav);
 - selgelt sätestama kõigi töötajate ja vabatahtlike, tippjuhtide ja juhtkonna liikmete, personaliosakondade ja organisatsiooni poolt kindlaksmääratud muude sidusrühmade rollid ja vastutusala;
 - hõlmama korrapärast järelevalvet ja läbivaatamist, et tagada selle jätkuv kooskõla asjaomaste õigusnormidega ning õige ja tõhus rakendamine.
3. Vastuvõttev organisatsioon annab lähetavale organisatsioonile kirjaliku kinnituse selle kohta, et on teadlik võrdse kohtlemise, võrdsete võimaluste ja mittediskrimineerimise põhimõtetest ja poliitikast ning teavitab lähetavat organisatsiooni ELi humanitaarabi vabatahtliku ülesannete ja neile esitatavate nõuete määramisel tehtavatest eranditest, mis on vajalikud organisatsiooni töö eripära tõttu.
4. Lähetav organisatsioon toetab vastuvõtvat organisatsiooni võrdse kohtlemise, võrdsete võimaluste ja mittediskrimineerimise poliitika rakendamisel ning erandjuhul toetab vastuvõtva organisatsiooni, kui neil on vaja neid põhimõtteid organisatsiooni töö eripära tõttu kohendada.
5. Võimaluse korral korraldab lähetav organisatsioon eelnimetatud poliitika ja põhimõtete kohta korrapäraselt asjakohaseid koolitusi kõigile töötajatele ja annab neile nendest ülevaate, selleks et tagada, et kõik sidusrühmad mõistavad, rakendavad ja toetavad seda poliitikat.

6. PEATÜKK

LIIKMESRIIKIDE JA LIIDU ÕIGUSNORMIDE NING VASTUVÕTVA RIIGI ÕIGUSNORMIDE JÄRGIMINE

Artikkel 13

Üldsätted

1. Lähetavad ja vastuvõtavad organisatsioonid tagavad asjaomaste liikmesriikide ja liidu õigusnormide ning vastuvõtva riigi õigusnormide järgimise, sealhulgas järgimise õigusnormide järgimise:
- määrus (EL) nr 375/2014, kaasa arvatud artiklis 5 nimetatud üldpõhimõtetest kinnipidamine;
 - ELi humanitaarabi vabatahtlike õigusliku seisundi suhtes kohaldatavad õigusaktid;
 - vabatahtlike töötingimuste, tervise, ohutuse ja turvalisuse suhtes kohaldatavad õigusaktid;
 - võrdset kohtlemist ja mittediskrimineerimist käsitlevad õigusaktid ning
 - isikuandmete kaitset käsitlevad õigusaktid.
2. Lähetavad ja vastuvõtavad organisatsioonid teavitavad ELi humanitaarabi vabatahtlikke nende õigustest ja seadusjärgsetest kohustustest, mis tulenevad lõikes 1 nimetatud õigusnormidest, ning nende õigusest kindlustuskaitsele, mis sätestatakse määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 3 alusel vastu võetavas komisjoni rakendusmääruses.

Artikkel 14

ELi humanitaarabi vabatahtliku õiguslik seisund

1. Lähetav organisatsioon täidab ELi humanitaarabi vabatahtliku õigusliku seisundi suhtes kohaldatavate õigusaktide nõudeid. Selleks koostab lähetav organisatsioon määruse (EL) nr 375/2014 artikli 14 lõikes 5 osutatud lähetuslepingu, millele kirjutavad alla organisatsioon ja ELi humanitaarabi vabatahtlik. Lepingus on nimetatud kohaldatavad õigusaktid ja lepingu suhtes kohaldatav kohtualluvus.

2. Lähetav organisatsioon tagab, et vastuvõttev organisatsioon täidab lepingu tingimusi, ja vastutab lähetuslepingu sätete rikkumise eest vastuvõtva organisatsiooni poolt.

Artikkel 15

Kohustus teavitada ELi humanitaarabi vabatahtlikku maksunormidest

1. Enne lähetust teavitab lähetav organisatsioon ELi humanitaarabi vabatahtlikku lähetava organisatsiooni asukohariigis ja vajaduse korral lähetuse riigis päevaraha suhtes kohaldatavatest maksunormidest.
2. Kui ELi humanitaarabi vabatahtlik ei ole lähetava organisatsiooni asukohariigi resident, teavitab lähetav organisatsioon ELi humanitaarabi vabatahtlikku kohustusest tutvuda tema elukohariigi maksunormidega, mida tema olukorra suhtes kohaldatakse.

Artikkel 16

Isikuandmete kaitse

1. Lähetavad ja vastuvõtavad organisatsioonid töötlevad isikuandmeid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/46/EÜ ⁽¹⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 45/2001 ⁽²⁾, kui need on kohaldatavad.

2. Lähetavad ja vastuvõtavad organisatsioonid tagavad, et vabatahtlikuks kandideerijate ja ELi humanitaarabi vabatahtlike isikuandmete töötlemise, sh isikuandmete kogumise, kasutamise, avalikustamise ja kustutamise käigus hoitakse ära isikuandmete kuritarvitamine ja väärkasutamine. See kehtib kõigi vabatahtlikuks kandideerijate ja ELi humanitaarabi vabatahtlikega seotud tegevuste, eelkõige järgmiste tegevuste puhul:

- a) värbamine ja valimine (sh kandideerimistaotlused, vestluste märkmed ja enesehindamise küsimustikud) ning
- b) ELi humanitaarabi vabatahtlike ettevalmistamine ja juhtimine (sh õppe- ja arenguplaanid, tulemuste hinnangud ning andmed juhendamise, tervisekontrollide ja distsiplinaarküsimuste kohta).

3. Lähetavad ja vastuvõtavad organisatsioonid tagavad, et töödeldakse ainult asjaomaseid isikuandmeid ja et selliste isikuandmete suhtes, nagu isiku nimi, vanus, aadress ja sünnikuupäev, sealhulgas tundlikud andmed, ning isikute värbamist, töötamist ja töötulemusi käsitlev teave, kohaldatakse järgmist:

- a) isikuandmeid kogutakse õiguspäraselt ja piisavalt õiguspärasel eesmärgil;
- b) isikuandmeid töödeldakse õiglaselt ja seaduslikult;
- c) vajaduse korral isikuandmeid parandatakse või ajakohastatakse;
- d) juurdepääs isikuandmetele on ainult volitatud töötajatel;
- e) isikuandmed tehakse taotluse korral kättesaadavaks asjaomasele vabatahtlikuks kandideerijale või ELi humanitaarabi vabatahtlikule;
- f) isikuandmeid säilitatakse turvaliselt ning
- g) neid säilitatakse vaid vajaliku aja vältel.

4. Lõikes 3 osutatud isikuandmete töötlemiseks taotlevad lähetavad ja vastuvõtavad organisatsioonid ELi humanitaarabi vabatahtliku selgesõnalist nõusolekut.

5. Lähetavad ja vastuvõtavad organisatsioonid teavitavad vabatahtlikuks kandideerijat või ELi humanitaarabi vabatahtlikku nende õigusest isikuandmete kaitsele, õigusest kaevata ning kasutada nende endi andmeid ja nendega tutvuda ning õigusest teada seda, millistel üksustel on juurdepääs nende isikuandmetele, ja seda, mis liiki andmetele on igal konkreetsel üksusel juurdepääs.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ, 24. oktoober 1995, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 45/2001, 18. detsember 2000, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

*Artikkel 17***Eetika ja käitumisjuhend**

1. Lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid lepivad kokku eetikapõhimõtetes, mille eesmärk on ära hoida korruptsiooni ning altkäemaksu andmist ja võtmist, ning käitumisjuhendis, mis tugineb lähetava organisatsiooni juhtimispoliitika, on sobiv ELi humanitaarabi vabatahtlike jaoks ja mida kohaldatakse nende suhtes ning milles on esitatud juhised vabatahtlikelt oodatava käitumise, väärkuse ja eetilistest põhimõtetest kinnipidamise kohta ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuses osalemise jooksul.
2. Käitumisjuhend on ELi humanitaarabi vabatahtlike suhtes siduv ja sisaldab vähemalt järgmisi nõudeid:
 - a) valmisolek arendada ELi humanitaarabi vabatahtlike algatusega seotud identiteeditunnet ja algatuse eesmärkide saavutamisele kaasa aidata;
 - b) teiste inimeste ja nende väärkuse austamine ning mittediskrimineerimise põhimõtte järgimine;
 - c) määruse (EL) nr 375/2014 artikli 5 lõikes 1 nimetatud humanitaarabi põhimõtete järgimine;
 - d) valmisolek seista laste ja haavatavate täiskasvanute eest, mille hulka kuulub ka täisleppimatus seksuaalse kuritarvitamise suhtes;
 - e) täisleppimatus lähetuse riigis ebaseaduslike narkootikumide tarvitamise suhtes;
 - f) kohalike seaduste järgimine;
 - g) eetilisus, eitav suhtumine pettusesse ja korruptsiooni;
 - h) rangete käitumisnormide järgimine nii eraelus kui ka tööalases tegevuses;
 - i) turvalisus-, tervise- ja ohutusnõuete täitmine;
 - j) kohustus teatada rikkumistest ja teatamist reguleerivad sätted;
 - k) meediaga suhtlemise ja teabehalduse eeskiri ning
 - l) organisatsiooni varustuse väärkasutamist keelavad normid.
3. Kui ELi humanitaarabi vabatahtlik käitumisjuhendit rikub, lahendatakse olukord lähetava organisatsiooni juhtimispoliitika kohaselt.
4. Kui leitakse, et rikkumine kujutab endast tõsist üleastumist, saadetakse ELi humanitaarabi vabatahtlik varem tagasi ja vajaduse korral teatatakse tema käitumisest asjaomastele kutse- või õigusorganisatsioonidele või ametiasutustele.

*Artikkel 18***Laste ja haavatavate täiskasvanute kaitse, sh täisleppimatus seksuaalse kuritarvitamise suhtes**

1. Lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid lepivad kokku täisleppimatus põhimõttes laste ja/või haavatavate täiskasvanute kuritarvitamise, kaasa arvatud seksuaalse kuritarvitamise suhtes. Organisatsioonid peavad olema võimelised teatama kuritarvitustest, lahendama kuritarvitusjuhtumid kiiresti ja nõuetekohaselt, ohvreid toetama, ära hoidma rikkumistest teatajate tagakiusamist ning rikkujad vastutusele võtma.
2. Lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid hoiavad kuritarvitused ära ELi humanitaarabi vabatahtlike valimise menetluse kaudu ning nendele selle teema tutvustamise ja nende koolitamise teel, luues selles küsimuses avatud ja teadlikkusele orienteeritud õhkkonna ning määrates selgelt, kes vastutavad selle küsimusega seotud juhtimise ja järelevalve eest.
3. Lähetav organisatsioon teostab kõik õigusaktidega ettenähtud kontrollid, et vabatahtlikuks kandideerija saaks loa kõnealuste sihtrühmadega töötada.
4. Lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid teavitavad vabatahtlikuks kandideerijaid ja ELi humanitaarabi vabatahtlike riskidest ja soovitatavatest ennetusmeetmetest, selleks et tagada, et kuritarvitusi ei esine.

7. PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 19

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. oktoober 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

—

LISA

Pädevusraamistik

1. Valdkonnaüleused pädevused, mida nõutakse paljudes vabatahtliku töö ja tööhõive sektorites ning mis ei ole humanitaarabi valdkonnale eriomased

Pädevus	Kirjeldus
1) Koostöösuhte arendamine ja hoidmine	
Teistega koos töötamine	<ul style="list-style-type: none"> — Arvestab erinevate tööstiilidega, suhtub neisse lugupidavalt ja on võimeline nendega kohanema. — Mõistab ja aktsepteerib oma rolli kollektiivis ning panustab kollektiivi eesmärkide saavutamisse positiivselt ja algatusvõimeliselt. — Jagab kasulikku teavet ja teadmisi kolleegidega ning vajaduse korral ka laiemalt. — Tegutseb võimalike konfliktide lahendamisel asjalikult.
Suhtlemine	<ul style="list-style-type: none"> — Suhtleb tulemuslikult kollektiivi teiste liikmetega ja kollektiiviväliste isikutega. — Kuulab ära kollektiivi teiste liikmete uued seisukohad ja erinevad arvamused. — Kasutab erinevaid suhtlusvahendeid (näost näkku suhtlus, telefon ja e-post), sealhulgas mitteverbaalset suhtlust, vastavalt kohalikule tavale ja olukorrale.
2) Vabatahtliku mõtteviis	
	<ul style="list-style-type: none"> — Vabatahtlik töö pakub talle rahuldust. — Saab aru vabatahtliku töö ja kodanikuaktiivsuse mõistetest ja nende rollist ühiskonnas ning omab nende kohta arvamust. — On valmis panustama ilma rahalise tasuta. — Võtab talle antud ülesandeid tõsiselt ja täidab neid oma parimate võimete kohaselt isegi ilma rahalise tasuta. — Tahab vabatahtlikuna panustada organisatsiooni toimimisse ja ühtlasi abisaajaid (st kohalikke kogukondi) aidata.
3) Enesejuhtimine pingelises ja muutavas keskkonnas	
Eneseanalüüsi võime ja pingetaluvus	<ul style="list-style-type: none"> — Võimeline stressiga toime tulema ja raskusi ületama. — Teeb kindlaks stressiallikad ja teab, kuidas nende negatiivset mõju vähendada. — On valmis stressist ja raskustest rääkima ning vajaduse korral palub abi. — On võimeline kohanema elamistingimustega olukorras, kus vahendid on piiratud ja mugavust on vähe. — Kohaneb muutuva olukorra ja muutuvate piirangutega rahulikult ning reageerib neile asjalikult. — On teadlik oma tugevatest ja nõrkadest külgedest ning sellest, kuidas need võivad tema tööd mõjutada.
Iseseisvus	<ul style="list-style-type: none"> — Korraldab iseseisvalt oma tegevuse töökohas ja vabal ajal. — Planeerib oma tööpäeva ja paneb ülesanded tähtsuse järjekorda. — Teab oma vastutusala piire ja vajaduse korral teavitab kõrgemal ametikohal vastutavat (-aid) isikut(-id).

Pädevus	Kirjeldus
Mõistlike ootuste seadmine	<ul style="list-style-type: none"> — Saab realistlikult aru oma panusest organisatsiooni töösse ja sellest, kuidas ta saab abisaajaid aidata. — Kohandab oma ootusi vastavalt muutuvale olukorrale.
Kultuuriliste erinevuste mõistmine	<ul style="list-style-type: none"> — Vältib kultuurilisi stereotüüpe. — On avatud kultuurilistele erinevustele ja hindab neid. — Suhtub teistesse kultuuridesse lugupidavalt ning kohandab oma käitumist, et vältida arusaamatusi. — Pöörab tähelepanu mitteverbaalsele suhtlusele mitmekultuurilises kontekstis. — Suhtub erinevatesse veendumustesse, ühiskonnatavadesse ja väärtushinnangutesse neutraalselt. — On empaatiline ja mõistev.
4) Juhiomadused	<ul style="list-style-type: none"> — Innustab teisi (kohaliku või rahvusvahelise) kollektiivi liikmeid ülesannete täitmisel. — Julgustab inimesi vastutama teatavate ülesannete eest. — Kuulab teised ära. — Sisendab usaldust. Kui ta töötab juhina: — Sönastab selgelt teistele antavad ülesanded ja selle, mida ta teistelt ootab. — Kontrollib, kas teised said oma ülesannetest aru. — Annab tagasisidet ja tunnustab teiste panust. — Teeb otsuseid, mis kajastavad tegevusega seotud riski, võttes arvesse selle kiireloomulisust.
5) Tulemuste saavutamine	<ul style="list-style-type: none"> — On positiivse hoiakuga („Me saame hakkama!”) ja näitab üles algatusvõimet. — Teeb kindlaks, millised muudatused on olulised kestlike tulemuste saavutamiseks. — Annab tõhusalt teavet tulemuste kohta. — Teeb kindlaks, kes peaks temalt õppima, ja selgitab tulevastele ülesande täitjatele seni tehtud töö sisu. — Püüab leida lahendusi. — Astub samme võimalike konfliktide lahendamiseks. <p>Kui ta töötab suutlikkuse suurendamise valdkonnas:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Tunneb ja kasutab eri meetodeid organisatsiooni suutlikkuse suurendamiseks olukorras, kus vahendid on piiratud. — Tunneb ja kasutab meetodeid ja vahendeid vajaduste hindamiseks, selleks et teha kindlaks suutlikkuse suurendamisel tähelepanu vajavad küsimused.
Saavutab tegevuse käigus nii vahetud tulemused kui ka suutlikkuse suurenemise ning annab nende kohta teavet	<ul style="list-style-type: none"> — On pühendunud tulemuste õigeaegsele saavutamisele. — Soovib tagasisidet ja võtab saadud tagasisidet arvesse. — Annab aru asjaomastele isikutele. — Seab kahtluse alla otsused ja käitumise, mis on vastuolus organisatsiooni käitumisjuhendiga ja/või muude asjaomaste humanitaarabi andmise nõuetega.
Vastutus	<ul style="list-style-type: none"> — On pühendunud tulemuste õigeaegsele saavutamisele. — Soovib tagasisidet ja võtab saadud tagasisidet arvesse. — Annab aru asjaomastele isikutele. — Seab kahtluse alla otsused ja käitumise, mis on vastuolus organisatsiooni käitumisjuhendiga ja/või muude asjaomaste humanitaarabi andmise nõuetega.

2. Eripädevused, mis on vajalikud ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse ja humanitaarabi valdkonna jaoks laiemalt

Pädevus	Kirjeldus
6)	<p>ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse ja humanitaarabi valdkonna tundmine laiemalt ning humanitaarabi andmise põhimõtete järgimine</p> <ul style="list-style-type: none">— Tunneb humanitaarabisüsteemi ja selles osalejaid ning teab, millised on selle valdkonna seosed teiste välispoliitika valdkondadega, eelkõige ELi vaatenurgast.— Tunneb humanitaarabi andmise aluseks olevaid teoreetilisi põhimõtteid ja üldtuntud tavasid.— Tunneb asjaomased humanitaarabi valdkonna nõudeid ja käitumisjuhendeid, kaasa arvatud neid, mis on seotud vastutuse ja kvaliteedijuhtimisega, ning humanitaarabi andmise õiguslikku raamistikku.— Teab, millised on humanitaarabioperatsiooni etapid, sh hädaolukordade ärahoidmine, nendeks valmisolek, katastroofiohu vähendamine ja ohjamine, hädaolukordadele reageerimine ja taastamistöö.— Tunneb humanitaarabi ja arenguabi valdkonnaga seotud teooriat ja praktikat ning lähenemisviisi vastupanuvõime suurenemisele.— Võtab arvesse katastroofis või humanitaarkriisis kannatada saanud inimeste vajadusi, oskusi, võimeid ja kogemusi.— Mõistab ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse eesmärgi ja nende eesmärkide siduvust missioonile saadetud vabatahtliku tööle.— Tunneb vabatahtlike väljavalimise, koolitamise ja lähetamise protsessi.— Mõistab vabatahtliku rolli ja teab, mida teha enne lähetust, selle jooksul ja pärast seda.— Kasutab oma teadmisi ELi humanitaarabi vabatahtlike algatusest laiemas ELi humanitaarabi andmise kontekstis.
7)	<p>Ohutus- ja turvalisuspõhimõtete läbiv arvestamine</p> <ul style="list-style-type: none">— Mõistab organisatsiooni ohutusnõuete järgimise tähtsust lähetusel.— Mõistab põhimõtet, mille kohaselt ei tohi tekitada kahju, ja järgib seda.— Teeb projekti käigus kindlaks riskid ja hoiab ära ohud.— Suudab tegutseda ohtlikus olukorras.— Saab hakkama turvaintsidentidest põhjustatud stressiga.— Oskab anda baastasemel esmaabi.
8)	<p>Projektijuhtimine humanitaarabi valdkonnas</p> <ul style="list-style-type: none">— Oskab kirjeldada ja analüüsida humanitaarabi projektitsükli eri etappe, mille hulka kuuluvad vajaduste hindamine, ettepaneku ja eelarve väljatöötamine ning projekti teostamine, järelevalve ja hindamine.— Tunneb ja rakendab eelarve ja ettepaneku koostamise peamisi põhimõtteid.— Tunneb ja rakendab projekti finantsjuhtimise peamisi põhimõtteid.— Mõistab projektijuhtimise protsesside läbipaistvust ja tagab selle.— Tunneb ja rakendab tulemusjuhtimise, järelevalve ja hindamise peamisi põhimõtteid.

Pädevus	Kirjeldus
9) Teavevahetus ja selgitustöö	
	<ul style="list-style-type: none"> — On teadlik ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse teavituskavast ja järgib seda aktiivselt ning täidab oma ülesandeid kava elluviimisel. — Seisab vajaduse korral kindlalt organisatsiooni ja ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse väärtushinnangute eest. — Teeb kindlaks, kes on esmased, teised ja olulised sidusrühmad kohalikus humanitaarabi andmise olukorras. — Tunneb ja kasutab vahendeid rahvusvaheliste ja kohalike sidusrühmade toetuse saamiseks humanitaarabi andmiseks valdkonnas, kus ta töötab. — ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse huve esindades sõnastab oma argumentid selgelt ja tõendus põhiselt ning töötab välja tõhusa teavevahetusstrateegia.

3. Erialased pädevused, mis tulenevad humanitaarabi valdkonnas olulistest eriteadmistest

ELi humanitaarabi vabatahtlikud võivad olla pädevad järgmistes valdkondades (mittetäielik loetelu):

- rahastamine ja raamatupidamine
- õigusküsimused
- projektijuhtimine ja -haldus
- projektide järelevalve ja hindamine
- teavevahetus (sealhulgas teema tutvustamine, suhtekorraldus ja selgitustöö)
- logistika ja transport
- personalijuhtimine ja õpe
- organisatsioonide arendamine ja suutlikkuse suurendamine
- strateegiline poliitikakujundamine ja planeerimine
- riskiteavitus ja infotehnoloogia
- vesi ja sanitaaringimused
- varjupaik ja kaitse
- toit, toiduainetega varustamine ja tervis
- pagulased ja riigisisised põgenikud
- soolise võrdõiguslikkuse küsimused
- lastekaitse
- elatusvahendid
- hädaabi, taastamistöö ja arengukoostöö ühendamise
- katastroofiohu juhtimine
- vastupanuvõime parandamine
- katastroofiandmed ja teadmised katastroofidest
- riski ja haavatavuse hindamine ja kaardistamine ning ebastabiilsuse ja konfliktialüüs
- kohandamine kliimamuutusega ja ökosüsteemipõhine majandamine
- teadlikkuse suurendamine ja haridus
- linnakeskkonna vastupanuvõime ja maakasutuse planeerimine
- kogukonnapõhine areng

-
- sotsiaalkaitse ja turvavõrgud
 - vastupanuvõimelised ettevõtted ja taristu, kaasa arvatud elutähtsa taristu kaitse
 - riski finantseerimine
 - seire ja varajase hoiatamise süsteemid
 - valmisolek katastroofiks ja erandolukorra plaanimine
 - kodanikukaitse ja hädaolukordadele reageerimine
 - katastroofi- ja konfliktijärgne hindamine ja taastamistöö
 - meditsiini- ja meditsiinilised tugiteenused
 - inseneritöö
 - vabatahtlike juhtimine
-

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

**EUROOPA ÜHENDUSE JA ŠVEITSI KONFÖDERATSIOONI VAHELISE ÕHUTRANSPODIALASE
KOKKULEPPE ALUSEL LOODUD EUROOPA LIIDU/ŠVEITSI ÕHUTRANSPODI ÜHISKOMITEE
OTSUS nr 2/2014,**

5. detsember 2014,

**millega asendatakse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase
kokkuleppe lisa**

(2014/957/EL)

EUROOPA LIIDU/ŠVEITSI ÕHUTRANSPODIKOMITEE,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelist õhutranspordialast kokkulepet, edaspidi „kokkulepe“, eriti selle artikli 23 lõiget 4,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Ainus artikkel

Alates 1. veebruarist 2015 asendatakse kokkuleppe lisa käesoleva otsuse lisaga.

Bern, 5. detsember 2014

Ühiskomitee nimel

Euroopa Liidu delegatsiooni juht
Margus RAHUOJA

Šveitsi delegatsiooni juht
Peter MÜLLER

LISA

Käesoleva kokkuleppe kohaldamisel arvestatakse järgmist:

- 1. detsembril 2009 jõustunud Lissaboni lepingu alusel asendab Euroopa Liit Euroopa Ühenduse ja on selle õigusjärglane;
- iga kord, kui käesolevas lisas nimetatud õigusaktid sisaldavad viiteid Euroopa Ühenduse liikmesriikidele, mis on asendatud viidetega Euroopa Liidu liikmesriikidele, või nendega ühenduse loomise vajadusele, käsitatakse kõnealuseid viiteid käesoleva kokkuleppe kohaldamisel kehtivana ka Šveitsi suhtes või Šveitsiga ühenduse loomise vajaduse suhtes;
- kokkuleppe artiklite 4, 15, 18, 27 ja 35 viiteid nõukogu määrustele (EMÜ) nr 2407/92 ja (EMÜ) nr 2408/92 käsitatakse viidetena Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1008/2008;
- ilma et see piiraks käesoleva kokkuleppe artikli 15 kohaldamist, hõlmab järgmistes ühenduse direktiivides ja määrustes osutatud mõiste „ühenduse lennuettevõtja” ka sellist lennuettevõtjat, kelle peamine tegevuskoht ja registrijärgne asukoht selle olemasolu korral paikneb Šveitsi territooriumil ja kellele on antud tegevusluba kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1008/2008. Kõiki viiteid määrusele (EMÜ) nr 2407/92 käsitatakse viidetena määrusele (EÜ) nr 1008/2008;
- kõiki järgmistes tekstides esinevaid viiteid asutamislepingu artiklitele 81 ja 82 või Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 101 ja 102 käsitatakse viidetena käesoleva kokkuleppe artiklitele 8 ja 9.

1. Lennunduse liberaliseerimise ja muud tsiviillennunduses kohaldatavad õigusaktid

Nr 1008/2008

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta määrus ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta

Nr 2000/79

Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv, mis käsitleb Euroopa Lennuettevõtjate Ühenduse (AEA), Euroopa Transportitöötajate Föderatsiooni (ETF), Euroopa Lennumeeskonnaliikmete Liidu (ECA), Euroopa Piirkondlike Lennuettevõtjate Ühenduse (ERA) ja Rahvusvahelise Lennutranspordiettevõtjate Ühenduse (IACA) sõlmitud kokkulepet tsiviillennunduse lennupersonali tööaja korralduse kohta

Nr 93/104

Nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiiv, mis käsitleb tööaja korralduse teatavaid aspekte, muudetud järgmise õigusaktiga:

- direktiiv 2000/34/EÜ

Nr 437/2003

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. veebruari 2003. aasta määrus reisijate, kauba ja posti õhuvedu käsitlevate statistiliste aruannete kohta

Nr 1358/2003

Komisjoni 31. juuli 2003. aasta määrus, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 437/2003 reisijate, kauba ja posti õhuvedu käsitlevate statistiliste andmete kohta ja muudetakse selle I ja II lisa

Nr 785/2004

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määrus kindlustusnõuete kohta lennuettevõtjatele ja õhusõiduki käitajatele, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni määrus (EL) nr 285/2010

Nr 95/93

Nõukogu 18. jaanuari 1993. aasta määrus ühenduse lennujaamades teenindusaegade jaotamise ühiste eeskirjade kohta (artiklid 1–12), muudetud järgmise õigusaktiga:

— määrus (EÜ) nr 793/2004

Nr 2009/12

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta direktiiv lennujaamatasude kohta

Nr 96/67

Nõukogu 15. oktoobri 1996. aasta direktiiv juurdepääsu kohta maapealse käitluse turule ühenduse lennujaamades

(Artiklid 1–9, 11–23 ja 25)

Nr 80/2009

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. jaanuari 2009. aasta määrus toimimisjuhendi kohta arvutipõhiste ettetellimissüsteemide puhul ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 2299/89

2. Konkurentsieeskirjad

Nr 1/2003

Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (artiklid 1–13, 15–45)

(Sel määral, mil kõnealune määrus on käesoleva kokkuleppe kohaldamiseks oluline. Kõnealuse määruse lisamine ei mõjuta käesoleva kokkuleppe kohast ülesannete jaotust.)

Nr 773/2004

Komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määrus, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 81 ja 82 kohaste menetluste teostamist komisjonis, muudetud järgmiste õigusaktidega:

— komisjoni määrus (EÜ) nr 1792/2006,

— komisjoni määrus (EÜ) nr 622/2008

Nr 139/2004

Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus)

(artiklid 1–18, artikli 19 lõiked 1–2 ja artiklid 20–23).

Vastavalt ühinemismääruse artikli 4 lõikele 5 kohaldatakse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi vahel järgmist:

- 1) määruse (EÜ) nr 139/2004 artiklis 3 määratletud koondumise puhul, mis ei ole ühenduse suhtes oluline kõnealuse määruse artikli 1 tähenduses ja mida on võimalik läbi vaadata vähemalt kolme EÜ liikmesriigi ja Šveitsi Konföderatsiooni riikliku konkurentsioiguse alusel, võivad kõnealuse määruse artikli 4 lõikes 2 osutatud isikud või ettevõtjad enne asjaomastele ametiasutustele teatamist teha Euroopa Ühenduste Komisjonile põhjendatud ettepaneku, et koondumise peaks läbi vaatama komisjon;
- 2) Euroopa Komisjon edastab kõik määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 4 lõike 5 ja eelmise lõigu kohased ettepanekud viivitamata Šveitsi Konföderatsioonile;
- 3) kui Šveitsi Konföderatsioon väljendab rahulolematust juhtumi käsitlemise suunamise taotluse suhtes, jääb juhtum Šveitsi pädeva konkurentsiasutuse pädevusse ning seda ei suunata kõnealuse lõike kohaselt Šveitsi Konföderatsiooni pädevusest välja.

Seoses ühinemismääruse artikli 4 lõigetes 4 ja 5, artikli 9 lõigetes 2 ja 6 ning artikli 22 lõikes 2 osutatud tähtaegadega kohaldatakse järgmist:

- 1) Euroopa Komisjon edastab kõik asjaomased dokumendid vastavalt artikli 4 lõigetele 4 ja 5, artikli 9 lõigetele 2 ja 6 ning artikli 22 lõikele 2 viivitamata Šveitsi pädevale konkurentsiasutusele;
- 2) Šveitsi Konföderatsiooni puhul hakatakse määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 4 lõigetes 4 ja 5, artikli 9 lõigetes 2 ja 6 ning artikli 22 lõikes 2 osutatud tähtaegu arvestama alates ajast, mil Šveitsi pädev konkurentsiasutus on asjaomased dokumendid kätte saanud.

Nr 802/2004

Komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määrus, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (artiklid 1–24), muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EÜ) nr 1792/2006,
- komisjoni määrus (EÜ) nr 1033/2008,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1269/2013

Nr 2006/111

Komisjoni 16. novembri 2006. aasta direktiiv liikmesriikide ja riigi osalusega äriühingute vaheliste finantsühenduste läbiipaistvuse ning teatavate ettevõtjate finantslähipaistvuse kohta

Nr 487/2009

Nõukogu 25. mai 2009. aasta määrus asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta teatavat liiki kokkulepete ja kooskõlastatud tegevuse suhtes õhustranspordi sektoris

3. Lennuohutus

Nr 216/2008

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta määrus, mis käsitleb tsiviillennunduse valdkonna ühiseeskirju ja millega luuakse Euroopa Lennundusohutusamet ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 91/670/EMÜ, määrus (EÜ) nr 1592/2002 ning direktiiv 2004/36/EÜ, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EÜ) nr 690/2009,
- määrus (EÜ) nr 1108/2009,
- komisjoni määrus (EL) nr 6/2013

Lennundusohutusametil on Šveitsis talle kõnealuse määruse kohaselt antud volitused.

Komisjonil on Šveitsis talle antud volitused otsuste puhul, mis on tehtud kõnealuse määruse artikli 11 lõike 2, artikli 14 lõigete 5 ja 7, artikli 24 lõike 5, artikli 25 lõike 1, artikli 38 lõike 3 punkti i, artikli 39 lõike 1, artikli 40 lõike 3, artikli 41 lõigete 3 ja 5, artikli 42 lõike 4, artikli 54 lõike 1 ja artikli 61 lõike 3 kohaselt.

Olenemata Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhustranspordialase kokkuleppe lisa teise taandega ettenähtud horisontaalsest kohandusest, ei tõlgendata kõnealuse määruse artiklis 65 ega selles nimetatud otsuse 1999/468/EÜ sätetes esitatud viiteid liikmesriigile Šveitsi kohta kehtivana.

Kõnealust määrust ei tõlgendata mingil juhul selliselt, et see annaks Euroopa Lennundusohutusametile volitused tegutseda Šveitsi nimel rahvusvaheliste lepingute raames muudel põhjustel kui tema selliste lepingute järgsete kohustuste täitmisel.

Käesolevas lepingus loetakse selle määruse sätteid järgmises kohanduses.

a) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

- i) lõikesse 1 lisatakse pärast sõna „ühendusega” sõnad „või Šveitsiga”;
- ii) lõike 2 punkti a lisatakse pärast sõna „ühendusega” sõnad „või Šveitsiga”;

iii) lõikest 2 jäetakse välja punktid b ja c;

iv) lisatakse järgmine lõige:

„3. Kui ühendus peab läbirääkimisi kolmanda riigiga, et sõlmida leping, mille kohaselt liikmesriik või lennundusohutusamet võivad välja anda sertifikaate asjaomase kolmanda riigi pädeva lennundusametuse väljaantud sertifikaatide alusel, püüab ta tagada Šveitsile pakkumise samalaadse lepingu sõlmimiseks asjaomase kolmanda riigiga. Šveits püüab omakorda sõlmida kolmandate riikidega samalaadsed lepingud, kui on sõlminud ühendus.”

b) Artiklisse 29 lisatakse järgmine lõige:

„4. Erandina Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste artikli 12 lõike 2 punktist a võib lennundusohutusameti tegevdirektor võtta Šveitsi täieõiguslikke kodanikke tööle lepingu alusel.”

c) Artiklisse 30 lisatakse järgmine lõik:

„Šveits kohaldab lennundusohutusameti suhtes Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll, mis on esitatud käesoleva lisa A lisas, kooskõlas A lisa liitega.”

d) Artiklisse 37 lisatakse järgmine lõik:

„Šveits osaleb täielikult lennundusohutusameti juhatuses ning tal on seal ELi liikmesriikidega võrdsed õigused ja kohustused, välja arvatud hääleõigus.”

e) Artiklisse 59 lisatakse järgmine lõige:

„12. Šveits osaleb lõike 1 punktis b osutatud ühenduse rahalises panuses vastavalt järgmisele valemile:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C,$$

kus:

S = lennundusohutusameti eelarve osa, mis ei ole kaetud lõike 1 punktides c ja d märgitud tasude ja lõivudega;

a = assotsieerunud riikide arv,

b = ELi liikmesriikide arv,

c = Šveitsi osamaks Rahvusvahelise Tsiivilennundusorganisatsiooni (ICAO) eelarvesse,

C = ELi liikmesriikide ja assotsieerunud riikide toetuse kogumaht ICAO eelarves.”

f) Artiklisse 61 lisatakse järgmine lõik:

„Šveitsis lennundusohutusameti tegevusega seotud osalejate suhtes teostatavat ühenduse finantskontrolli käsitlevad sätted on esitatud käesoleva lisa B lisas.”

g) Määruse II lisa laiendatakse järgmistele õhusõidukitele kui toodetele, mis kuuluvad komisjoni 24. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1702/2003 (millega nähakse ette õhusõidukite ja nendega seotud toodete, osade ja seadmete lennukõlblikkuse ja keskkonnaohutuse sertifitseerimise ning projekteerimis- ja tootjaorganisatsioonide sertifitseerimise rakenduseeskirjad) ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 3 punkti a alapunkti ii reguleerimisalasse:

õhusõiduk [HB-IDJ] — tüüp CL600-2B19;

õhusõiduk [HB-IKR, HB-IMY, HB-IWY] — tüüp Gulfstream G-IV;

õhusõiduk [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] — tüüp Gulfstream G-V;

õhusõiduk [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF] — tüüp MD 900.

Nr 1108/2009

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 216/2008 lennuväljade, lennuliikluse korraldamise ja aeronavigatsiooniteenuste valdkonnas ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2006/23/EÜ

⁽¹⁾ ELT L 243, 27.9.2003, lk 6.

Nr 805/2011

Komisjoni 10. augusti 2011. aasta määrus, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad lennujuhtide lubade ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2008 kohaste teatavate tõendite kohta

Nr 1178/2011

Komisjoni 3. novembri 2011. aasta määrus, millega kehtestatakse tsiviilennunduses kasutatavate õhusõidukite meeskonnaga seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EL) nr 290/2012,
- komisjoni määrus (EL) nr 70/2014,
- komisjoni määrus (EL) nr 245/2014

Nr 3922/91

Nõukogu 16. detsembri 1991. aasta määrus tehniliste nõuete ja haldusprotseduuride kooskõlastamise kohta tsiviilennunduses (artiklid 1–3, artikli 4 lõige 2, artiklid 5–11 ja 13), muudetud järgmiste õigusaktidega:

- määrus (EÜ) nr 1899/2006,
- määrus (EÜ) nr 1900/2006,
- komisjoni määrus (EÜ) nr 8/2008,
- komisjoni määrus (EÜ) nr 859/2008

Nr 996/2010

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta määrus tsiviilennunduses toimuvate lennuõnnetuste ja intsidentide uurimise ja ennetamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 94/56/EÜ

Nr 2003/42

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2003. aasta direktiiv vahejuhtumitest teatamise kohta tsiviilennunduses (artiklid 1–12)

Nr 1321/2007

Komisjoni 12. novembri 2007. aasta määrus, milles sätestatakse rakenduseeskirjad tsiviilennunduse vahejuhtumeid käsitleva sellise teabe koondamise kohta kesksesse andmekogusse, mida vahetatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/42/EÜ kohaselt

Nr 1330/2007

Komisjoni 24. septembri 2007. aasta määrus, milles sätestatakse rakenduseeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/42/EÜ artikli 7 lõikes 2 osutatud tsiviilennunduse vahejuhtumeid käsitleva teabe levitamise kohta huvitatud isikutele

Nr 2042/2003

Komisjoni 20. novembri 2003. aasta määrus õhusõidukite ja lennundustoodete ning nende osade ja seadmete jätkuva lennukõlblikkuse ning sellega tegelevate organisatsioonide ja isikute sertifitseerimise kohta, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EÜ) nr 707/2006,
- komisjoni määrus (EÜ) nr 376/2007,
- komisjoni määrus (EÜ) nr 1056/2008,
- komisjoni määrus (EL) nr 127/2010,

- komisjoni määrus (EL) nr 962/2010,
- komisjoni määrus (EL) nr 1149/2011,
- komisjoni määrus (EL) nr 593/2012

Nr 104/2004

Komisjoni 22. jaanuari 2004. aasta määrus, milles sätestatakse Euroopa Lennundusohutusameti apellatsiooninõukogu korraldust ja koosseisu käsitlevad eeskirjad

Nr 2111/2005

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2005. aasta määrus, mis käsitleb ühenduse nimekirja, millesse kantakse lennuettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse ühenduse piires tegevuskeeldu, koostamist ja lennureisijate teavitamist lendu teenindavast lennuettevõtjast ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivi 2004/36/EÜ artikkel 9

Nr 473/2006

Komisjoni 22. märtsi 2006. aasta määrus, millega kehtestatakse rakenduseeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2111/2005 II peatükis osutatud ühenduse nimekirja tarvis, millesse kantakse lennuettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse ühenduse piires tegevuskeeldu

Nr 474/2006

Komisjoni 22. märtsi 2006. aasta määrus, millega kehtestatakse rakenduseeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2111/2005 II peatükis nimetatud ühenduse nimekirja lennuettevõtjatest, kelle suhtes kohaldatakse ühenduse piires tegevuskeeldu, viimati muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 368/2014

Nr 1332/2011

Komisjoni 16. detsembri 2011. aasta määrus, millega kehtestatakse ühised õhuruumi kasutamise nõuded ja käitamisprotseduurid õhukokkupõrke vältimiseks

Nr 646/2012

Komisjoni 16. juuli 2012. aasta rakendusmäärus, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2008 kohaste trahvide ja perioodiliste karistusmaksete üksikasjalikud rakenduseeskirjad

Nr 748/2012

Komisjoni 3. augusti 2012. aasta määrus, millega nähakse ette õhusõidukite ja nendega seotud toodete, osade ja seadmete lennukõlblikkuse ja keskkonnaohutuse sertifitseerimise ning projekteerimis- ja tootjaorganisatsioonide sertifitseerimise rakenduseeskirjad, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EL) nr 7/2013,
- komisjoni määrus (EL) nr 69/2014

Nr 965/2012

Komisjoni 5. oktoobri 2012. aasta määrus, millega kehtestatakse lennutegevusega seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EL) nr 800/2013,
- komisjoni määrus (EL) nr 71/2014,
- komisjoni määrus (EL) nr 83/2014,
- komisjoni määrus (EL) nr 379/2014

Nr 2012/780

Komisjoni 5. detsembri 2012. aasta otsus, milles käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 996/2010 (tsiviillennunduses toimuvate õnnetuste ja intsidentide uurimise ja ennetamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 94/56/EÜ) artikli 18 lõikega 5 loodud Euroopa lennuohutuslaste soovitude kesksele andmekogule ja nendele soovitudele antud vastustele juurdepääsu õigusi

Nr 628/2013

Komisjoni 28. juuni 2013. aasta rakendusmäärus, milles käsitletakse Euroopa Lennundusohutusameti töömeetodeid standardimiskontrollide korraldamisel ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2008 eeskirjade kohaldamise järelevalvel ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 736/2006

Nr 139/2014

Komisjoni 12. veebruari 2014. aasta määrus, millega kehtestatakse lennuväljadega seotud nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008

Nr 319/2014

Komisjoni 27. märtsi 2014. aasta määrus, milles käsitletakse Euroopa lennundusohutusametile makstavaid lõive ja tasusid ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 593/2007

Nr 452/2014

Komisjoni 29. aprilli 2014. aasta määrus, millega kehtestatakse kolmandate riikide käitajate lennutegevusega seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008

4. Lennundusjulgestus

Nr 300/2008

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2008. aasta määrus, mis käsitleb tsiviillennundusjulgestuse ühiseeskirju ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2320/2002

Nr 272/2009

Komisjoni 2. aprilli 2009. aasta määrus, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 300/2008 lisas sätestatud tsiviillennundusjulgestuse ühiseid põhistandardeid, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EL) nr 297/2010,
- komisjoni määrus (EL) nr 720/2011,
- komisjoni määrus (EL) nr 1141/2011,
- komisjoni määrus (EL) nr 245/2013

Nr 1254/2009

Komisjoni 18. detsembri 2009. aasta määrus, milles sätestatakse kriteeriumid, mille kohaselt on liikmesriikidel võimalik teha erandeid tsiviillennundusjulgestuse ühistest põhistandarditest ja võtta vastu alternatiivsed julgestusmeetmed

Nr 18/2010

Komisjoni 8. jaanuari 2010. aasta määrus, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 300/2008 seoses riiklike tsiviillennundusjulgestuse järelevalve programmide kriteeriumidega

Nr 72/2010

Komisjoni 26. jaanuari 2010. aasta määrus, millega nähakse ette tsiviilennundusjulgestuse valdkonnas korraldatavate komisjoni inspekteerimiste kord

Nr 185/2010

Komisjoni 4. märtsi 2010. aasta määrus, millega nähakse ette üksikasjalikud meetmed lennundusjulgestuse ühiste põhistandardite rakendamiseks, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EL) nr 357/2010,
- komisjoni määrus (EL) nr 358/2010,
- komisjoni määrus (EL) nr 573/2010,
- komisjoni määrus (EL) nr 983/2010,
- komisjoni määrus (EL) nr 334/2011,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 859/2011,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1087/2011,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1147/2011,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 173/2012,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 711/2012,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1082/2012,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 104/2013,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 246/2013,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 654/2013,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1103/2013,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1116/2013,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 278/2014,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 687/2014

Nr 2010/774

Komisjoni 13. aprilli 2010. aasta otsus, millega nähakse ette üksikasjalikud meetmed määruse (EÜ) nr 300/2008 artikli 18 punktis a osutatud teavet sisaldavate lennundusjulgestuse ühiste põhistandardite rakendamiseks, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni otsus K(2010)2604,
- komisjoni otsus K(2010)3572,
- komisjoni otsus K(2010)9139,
- komisjoni rakendusotsus K(2011)5862,
- komisjoni rakendusotsus K(2011)8042,
- komisjoni rakendusotsus K(2011)9407,
- komisjoni rakendusotsus C(2012)1228,
- komisjoni rakendusotsus C(2012)5672,
- komisjoni rakendusotsus C(2012)5880,
- komisjoni rakendusotsus C(2013)1587,
- komisjoni rakendusotsus C(2013)2045,
- komisjoni rakendusotsus C(2013)4180,

- komisjoni rakendusotsus C(2013)7275,
- komisjoni rakendusotsus C(2014)1200,
- komisjoni rakendusotsus C(2014)1635,
- komisjoni rakendusotsus C(2014)3870,
- komisjoni rakendusotsus C(2014)4054

Nr 2013/511

Komisjoni 4. veebruari 2013. aasta rakendusotsus, milles käsitletakse reisijate ja muude isikute kui reisijate läbivaatust lõhkeaine jälgede avastamise (ETD) seadme ja käsimetallidetektori abil

5. Lennuliikluse korraldamine

Nr 549/2004

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrus, millega sätestatakse raamistik ühtse Euroopa taeva loomiseks (raammäärus), muudetud järgmise õigusaktiga:

- määrus (EÜ) nr 1070/2009

Komisjonil on Šveitsis talle artiklite 6, 8, 10, 11 ja 12 kohaselt antud volitused.

Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

lõikes 2 tuleks sõnad „ühenduse tasandil” asendada sõnadega „ühenduse tasandil, kaasates Šveitsi”.

Olenemata Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppe lisa teises taandes sätestatud horisontaalsest kohandusest, ei tõlgendata määruse (EÜ) nr 549/2004 artiklis 5 ega selles mainitud otsuse 1999/468/EÜ sätetes viidatud „liikmesriiki” Šveitsi kohta kehtivana.

Nr 550/2004

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrus aeronavigatsiooniteenuste osutamise kohta ühtses Euroopa taevas (teenuse osutamise määrus), muudetud järgmise õigusaktiga:

- määrus (EÜ) nr 1070/2009

Komisjonil on Šveitsis talle artiklite 9a, 9b, 15a, 16 ja 17 kohaselt antud volitused.

Käesoleva kokkuleppe kohaldamisel muudetakse kõnealust määrust järgmiselt.

a) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

lõikesse 2 lisatakse pärast sõna „ühenduses” sõnad „ja Šveitsis”.

b) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

lõigetes 1 ja 6 lisatakse pärast sõna „ühenduses” sõnad „ja Šveitsis”.

c) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

lõikesse 1 lisatakse pärast sõna „ühenduses” sõnad „ja Šveitsis”.

d) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

lõikesse 1 lisatakse pärast sõna „ühenduses” sõnad „ja Šveitsis”.

e) Artikli 16 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjon edastab oma otsuse liikmesriikidele ning teavitab sellest teenuseosutajaid, kui see on õiguslikult asjassepuutuv.”

Nr 551/2004

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrus õhuruumi korraldamise ja kasutamise kohta ühtses Euroopa taevas (õhuruumi määrus), muudetud järgmise õigusaktiga:

— määrus (EÜ) nr 1070/2009

Komisjonil on Šveitsis talle artiklite 3a, 6 ja 10 kohaselt antud volitused.

Nr 552/2004

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrus Euroopa lennuliikluse juhtimisvõrgu koostalitlusvõime kohta (koostalitlusvõime määrus), muudetud järgmise õigusaktiga:

— määrus (EÜ) nr 1070/2009

Komisjonil on Šveitsis talle artiklite 4 ja 7 ning artikli 10 lõike 3 kohaselt antud volitused.

Käesoleva kokkuleppe kohaldamisel muudetakse kõnealust määrust järgmiselt.

a) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

lõikesse 2 lisatakse pärast sõna „ühendusega” sõnad „või Šveitsiga”.

b) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

lõikesse 4 lisatakse pärast sõna „ühendusega” sõnad „või Šveitsiga”.

c) III lisa muudetakse järgmiselt:

punkti 3 teise ja viimasesse taandesse lisatakse pärast sõna „ühenduses” sõnad „või Šveitsis”.

Nr 2150/2005

Komisjoni 23. detsembri 2005. aasta määrus, milles sätestatakse ühised eeskirjad õhuruumi paindlikuks kasutamiseks

Nr 1033/2006

Komisjoni 4. juuli 2006. aasta määrus, milles sätestatakse ühtset Euroopa taevast käsitlevad nõuded lennuplaanide korra kohta lennueelses etapis, muudetud järgmiste õigusaktidega:

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 923/2012,

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 428/2013

Nr 1032/2006

Komisjoni 6. juuli 2006. aasta määrus, millega sätestatakse lennuandmete vahetamise automaatsüsteemidele esitatavad lendudest teavitamise, nende koordineerimise ja lennujuhtimisküste vahel üleandmise nõuded, muudetud järgmise õigusaktiga:

— komisjoni määrus (EÜ) nr 30/2009

Nr 1794/2006

Komisjoni 6. detsembri 2006. aasta määrus, milles sätestatakse aeronavigatsiooniteenuste ühine maksustamiskava, muudetud järgmiste õigusaktidega:

— komisjoni määrus (EL) nr 1191/2010,

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 923/2012

Nr 730/2006

Komisjoni 11. mai 2006. aasta määrus õhuruumi klassifikatsiooni ja visuaallennureeglitele vastavate lendude lubamise kohta lennutasandist 195 kõrgemal, muudetud järgmise õigusaktiga:

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 923/2012

Nr 219/2007

Nõukogu 27. veebruari 2007. aasta määrus ühissettevõtte loomise kohta Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimissüsteemi (SESAR) väljaarendamiseks, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- nõukogu määrus (EÜ) nr 1361/2008,
- nõukogu määrus (EL) nr 721/2014

Nr 633/2007

Komisjoni 7. juuni 2007. aasta määrus, milles sätestatakse lendudest teavitamiseks, nende koordineerimiseks ja lennujuhtimisüksuste vahel üleandmiseks kasutatava lennuandmete edastamise protokolli kohaldamise nõuded, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni määrus (EL) nr 283/2011

Nr 482/2008

Komisjoni 30. mai 2008. aasta määrus, millega luuakse aeronavigatsiooniteenuste osutajate rakendatav tarkvara turvalisuse tagamise süsteem ja muudetakse määruse (EÜ) nr 2096/2005 II lisa

Nr 29/2009

Komisjoni 16. jaanuari 2009. aasta määrus, millega kehtestatakse andmevahetusteenuste nõuded ühtse Euroopa taeva jaoks, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 441/2014

Käesolevas kokkuleppes loetakse selle määruse sätteid järgmises kohanduses:

I lisa A osasse lisatakse „Switzerland UIR”.

Nr 262/2009

Komisjoni 30. märtsi 2009. aasta määrus, milles sätestatakse režiimi S päringusaatja koodide kooskõlastatud määramise ja kasutamise nõuded ühtse Euroopa taeva kontekstis

Nr 73/2010

Komisjoni 26. jaanuari 2010. aasta määrus, millega kehtestatakse ühtse Euroopa taeva aeronavigatsiooniliste andmete ja aeronavigatsiooniteabe kvaliteedinõuded

Nr 255/2010

Komisjoni 25. märtsi 2010. aasta määrus, milles sätestatakse lennuliiklusvoogude juhtimise ühised eeskirjad, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 923/2012

Nr 691/2010

Komisjoni 29. juuli 2010. aasta määrus, millega kehtestatakse aeronavigatsiooniteenuste ja võrgufunktsioonide tulemuslikkuse kava ning muudetakse määrust (EÜ) nr 2096/2005, milles sätestatakse aeronavigatsiooniteenuste osutamise ühised nõuded, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1216/2011

Komisjoni poolt kõnealuse määruse artikli 14 lõike 3 alusel vastuvõetud parandusmeetmed on Šveitsi jaoks kohustuslikud pärast nende vastuvõtmist ühiskomitee poolt.

Nr K(2010)5134

Komisjoni 29. juuli 2010. aasta otsus ühtse Euroopa taeva tulemuslikkuse hindamise organi määramise kohta

Nr 2014/672

Komisjoni 24. septembri 2014. aasta rakendusotsus ühtset Euroopa taevast käsitleva algatuse tulemuslikkuse hindamise asutuse ametiaja pikendamise kohta

Nr 176/2011

Komisjoni 24. veebruari 2011. aasta määrus teabe kohta, mis tuleb esitada enne funktsionaalse õhuruumiosa kehtestamist ja muutmist

Nr 2011/121

Komisjoni 21. veebruari 2011. aasta otsus, milles määratakse kindlaks kogu Euroopa Liitu hõlmavad tulemuseesmärgid ja häiretasemed aeronavigatsiooniteenuste osutamiseks aastatel 2012–2014

Nr 677/2011

Komisjoni 7. juuli 2011. aasta määrus, millega kehtestatakse lennuliikluse korraldamise (ATM) võrgustiku funktsioonide üksikasjalikud rakenduseeskirjad ja muudetakse määrust (EL) nr 691/2010

Nr 2011/4130

Komisjoni 7. juuli 2011. aasta otsus võrgustiku haldusasutuse määramise kohta ühtse Euroopa taeva lennuliikluse korraldamise võrgustikule

Nr 1034/2011

Komisjoni 17. oktoobri 2011. aasta rakendusmäärus lennuliikluse korraldamise ja aeronavigatsiooniteenuste ohutusjärelvalve kohta, millega muudetakse määrust (EL) nr 691/2010

Nr 1035/2011

Komisjoni 17. oktoobri 2011. aasta rakendusmäärus, milles sätestatakse aeronavigatsiooniteenuste osutamise ühised nõuded ja millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 482/2008 ja (EL) nr 691/2010, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 923/2012,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 448/2014

Nr 1206/2011

Komisjoni 22. novembri 2011. aasta rakendusmäärus, millega kehtestatakse õhusõidukite identifitseerimise nõuded seoses ühtse Euroopa taeva seirega

Käesolevas kokkuleppes loetakse selle määruse sätteid järgmises kohanduses:

I lisasse lisatakse „Switzerland UIR”.

Nr 1207/2011

Komisjoni 22. novembri 2011. aasta rakendusmäärus, milles sätestatakse ühtse Euroopa taeva seire toimivuse ja koostalitlusvõime nõuded

Nr 923/2012

Komisjoni 26. septembri 2012. aasta rakendusmäärus, millega kehtestatakse ühised lennureeglid ning aeronavigatsiooniteenuseid ja -protseduure käsitlevad käitamissätted ning muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 1035/2011 ning määruseid (EÜ) nr 1265/2007, (EÜ) nr 1794/2006, (EÜ) nr 730/2006, (EÜ) nr 1033/2006 ja (EL) nr 255/2010

Nr 1079/2012

Komisjoni 16. novembri 2012. aasta rakendusmäärus, millega kehtestatakse ühtses Euroopa taevas kasutatavad kõneste kanalisammud, muudetud järgmise õigusaktiga:

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 657/2013

Nr 390/2013

Komisjoni 3. mai 2013. aasta rakendusmäärus, millega kehtestatakse aeronavigatsiooniteenuste ja võrgustiku funktsioonide tulemuslikkuse kava

Nr 391/2013

Komisjoni 3. mai 2013. aasta rakendusmäärus, milles sätestatakse aeronavigatsioonitasude süsteem

Nr 409/2013

Komisjoni 3. mai 2013. aasta rakendusmäärus, milles käsitletakse ühisprojektide määratlemist, juhtimiskorra kehtestamist ja Euroopa lennuliikluse korraldamise üldkava elluviimist toetavate stiimulite väljaselgitamist

Nr 2014/132

Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta rakendusotsus, milles määratakse kindlaks kogu Euroopa Liitu hõlmavad lennuliikluse juhtimisvõrgu tulemuseesmärgid ja häiretasemed teiseks võrdlusperioodiks (aastateks 2015–2019)

Nr 716/2014

Komisjoni 27. juuni 2014. aasta rakendusmäärus Euroopa lennuliikluse korraldamise üldkava rakendamist toetava ühise katseprojekti kehtestamise kohta

6. Keskkond ja müra

Nr 2002/30

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. märtsi 2002. aasta direktiiv müraga seotud käitamispiirangute eeskirjade ja -korra kehtestamise kohta ühenduse lennuväljadel (artiklid 1–12 ja 14–18)

(Kehtivad Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Leedu Vabariigi, Läti Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Slovaki Vabariigi, Sloveenia Vabariigi, Tšehhi Vabariigi ja Ungari Vabariigi ühinemistingimusi ning Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavaid muudatusi käsitleva akti I lisa muudatused, mis tulenevad II lisa 8. peatüki („Transpordipoliitika”) G jao („Õhutransport”) punktist 2.)

Nr 89/629

Nõukogu 4. detsembri 1989. aasta direktiiv tsiviilkasutuses olevate allahelikirusega reaktiivlennukite müra piiramise kohta

(artiklid 1–8)

Nr 2006/93

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni teise väljaande (1988) 16. lisa 1. köite 3. peatüki II osas käsitletud lennukite lendude reguleerimise kohta

7. Tarbijakaitse

Nr 90/314

Nõukogu 13. juuni 1990. aasta direktiiv reisipakettide, puhkusepakettide ja ekskursioonipakettide kohta
(artiklid 1–10)

Nr 93/13

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes
(artiklid 1–11)

Nr 2027/97

Nõukogu 9. oktoobri 1997. aasta määrus lennuettevõtja vastutuse kohta õnnetusjuhtumite puhul (artiklid 1–8),
muudetud järgmise õigusaktiga:

— määrus (EÜ) nr 889/2002

Nr 261/2004

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele
lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta
ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91

(artiklid 1–18)

Nr 1107/2006

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määrus puudega ja liikumispuudega isikute õiguste kohta lennu-
reisi puhul

8. Muud

Nr 2003/96

Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksusta-
mise ühenduse raamistik

(artikli 14 lõike 1 punkt b ja artikli 14 lõige 2)

9. Lisad:

A: Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll

B: Šveitsis EASA tegevuses osalejate üle teostatavat Euroopa Liidu finantskontrolli käsitlevad sätted

A LISA

EUROOPA LIIDU PRIVILEEGIDE JA IMMUNITEETIDE PROTOKOLL

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

VÕTTES ARVESSE, et kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 343 ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu artikliga 191 on Euroopa Liidul ja Euroopa Aatomienergiaühendusel liikmesriikide territooriumil oma ülesannete täitmiseks vajalikud privileegid ja immunitetid,

ON KOKKU LEPPINUD järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule:

I PEATÜKK

EUROOPA LIIDU OMAND, VARA JA TEGEVUS*Artikkel 1*

Liidu ruumid ja ehitised on puutumatud. Neid ei või läbi otsida, arestida, konfiskeerida ega sundvõõrandada. Liidu omandi ja vara suhtes ei kehti Euroopa Kohtu loata ükski haldus- ega õiguslik piirang.

Artikkel 2

Liidu arhiivid on puutumatud.

Artikkel 3

Liit, tema vara, tulud ja muu omand on vabastatud kõikidest otsestest maksudest.

Alati kui võimalik, võtavad liikmesriikide valitsused asjakohased meetmed, et hüvitada või tagastada vallas- või kinnisvara hinnas sisalduvad kaudsed maksud või müügi maksud, kui liit teeb oma ametlikuks kasutuseks ulatuslikke oste, mille hind sisaldab selliseid makse. Neid sätteid ei kohaldata, kui nende mõjul liidu piires kahjustataks konkurentsi.

Vabastus ei kehti selliste maksude ja tasude suhtes, mis katavad üksnes kommunaalteenuste kulud.

Artikkel 4

Liidu ametialaseks kasutamiseks imporditavad ja eksporditavad kaubad on vabastatud kõikidest tollimaksudest, -keeldudest ja -piirangutest; selliselt imporditud kaupu ei või impordiriigi territooriumil müüa ega muul viisil võõrandada tasu eest ega tasuta, välja arvatud selle riigi valitsuse heakskiidetud tingimustel.

Samuti on liidu väljaanded vabastatud tollimaksudest, impordi- ja ekspordikeeldudest ning impordi- ja ekspordipiirangutest.

II PEATÜKK

SIDE JA REISILUBA (LAISSEZ-PASSER)*Artikkel 5*

Liidu institutsioonidele võimaldatakse ametlikuks sidepidamiseks ja kõikide oma dokumentide edastamiseks iga liikmesriigi territooriumil sama kord, mille see riik tagab diplomaatistele esindustele.

Liidu institutsioonide ametlikku kirjavahetust ja muid ametlikke teateid ei tsenseerita.

Artikkel 6

Liidu institutsioonide presidendid võivad liidu institutsioonide liikmetele ja teenistujatele väljastada nõukogu poolt liit-häälteenamusega kehtestatud vormis reisiloa (*laissez-passer*), mida liikmesriikide ametiasutused tunnustavad kehtiva reisi-dokumendina. Neid reisilube väljastatakse ametnikele ja muudele teenistujatele tingimustel, mis on ette nähtud liidu ametnike personalieeskirjades ja muude teenistujate teenistustingimustes.

Komisjon võib sõlmida lepinguid nende reisilubade tunnustamiseks kehtivate reisidokumentidena kolmandate riikide territooriumil.

III PEATÜKK

EUROOPA PARLAMENDI LIIKMED

Artikkel 7

Euroopa Parlamendi istungipaika sõitvate või sealt lahkuvate Euroopa Parlamendi liikmete vaba liikumise suhtes ei kehtestata ühtegi haldus- ega muud piirangut.

Euroopa Parlamendi liikmetele võimaldatakse seoses tollikontrolli ja rahavahetusega:

- a) nende oma valitsuse poolt samad soodustused, mis välismaal ajutisel ametilähetusel olevatele kõrgetele ametnikele;
- b) teiste liikmesriikide valitsuste poolt samad soodustused, mis välisriikide valitsuste esindajatele ajutisel ametilähetusel.

Artikkel 8

Euroopa Parlamendi liikmeid ei või üle kuulata, nende suhtes tõkendit kohaldada ega neid kohtumenetlusele allutada nende poolt oma kohustuste täitmisel avaldatud arvamuste või antud häälte tõttu.

Artikkel 9

Euroopa Parlamendi istungjärkude ajal on parlamendi liikmetel:

- a) oma riigi territooriumil samasugune immunitet nagu selle riigi parlamendi liikmetel;
- b) teise liikmesriigi territooriumil immunitet tõkendite ja kohtumenetluse suhtes.

Immunitet kehtib Euroopa Parlamendi liikmete suhtes ka siis, kui nad reisivad Euroopa Parlamenti ja sealt tagasi.

Parlamendi liige ei saa nõuda immuniteediga kaasnevaid õigusi, kui ta on tabatud õigusrikkumiselt, ning see ei takista Euroopa Parlamenti kasutamast õigust tühistada oma liikme immunitet.

IV PEATÜKK

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE TÖÖS OSALEVAD LIIKMESRIIKIDE ESINDAJAD

Artikkel 10

Liidu institutsioonide töös osalevatele liikmesriikide esindajatele, nende nõuandjatele ja tehnilistele asjatundjatele võimaldatakse oma kohustusi täites ning kohtumispaika ja sealt tagasi sõites tavapärased privileegid, immunitetid ja soodustused.

Käesolev artikkel kehtib ka liidu konsultatiivorganite kohta.

V PEATÜKK

EUROOPA LIIDU AMETNIKUD JA MUUD TEENISTUJAD

Artikkel 11

Iga liikmesriigi territooriumil on liidu ametnikel ja muudel teenistujatel nende kodakondsusest olenemata järgmised privileegid ja immuuniteedid:

- a) vastavalt aluslepingute sätetele, mis käsitlevad ühest küljest ametnike ja muude teenistujate vastutust liidu ees ja teisest küljest Euroopa Liidu Kohtu pädevust liidu ja selle ametnike vahelistes vaidlustes, kohtulik puutumatus ametiülesannete täitmisel sooritatud tegude, sealhulgas suuliste ja kirjalike avalduste suhtes. Neile jääb see puutumatus ka pärast nende ametist lahkumist;
- b) teenistujate, nende abikaasade ja neist sõltuvate pereliikmete puhul ei kehti sissesõidupirangud ega välismaalaste registreerimise formaalsused;
- c) valuutavahetust reguleerivate määruste rakendamisel võimaldatakse neile samad soodustused, mis on ette nähtud rahvusvaheliste organisatsioonide ametnikele;
- d) õigus selles riigis esmakordsel ametisseasumisel tollimaksuvabalt riiki tuua oma mööbel ja muu vallasvara ning õigus oma mööbel ja muu vallasvara tollimaksuvabalt sellest riigist taas välja viia, kui nende ametikohustused selles riigis lõpevad; mõlemal juhul vastavalt tingimustele, mida peab vajalikuks selle riigi valitsus, kus seda õigust kasutatakse;
- e) õigus tollimaksuvabalt riiki tuua isiklikuks kasutamiseks mõeldud auto, mis on omandatud riigis, kus nad viimati elasid, või riigis, mille kodakondsed nad on, selle riigi siseturul valitsevate tingimuste kohaselt, ning see auto tollimaksuvabalt sellest riigist taas välja viia; mõlemal juhul vastavalt tingimustele, mida peab vajalikuks asjaomase riigi valitsus.

Artikkel 12

Kooskõlas tingimuste ja menetlusega, mille Euroopa Parlament ja nõukogu on seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist asjaomaste institutsioonidega määruste abil kinnitanud, on liidu ametnikud ja muud teenistujad kohustatud maksma liidule maksu töö- ja muudelt tasudelt, mida liit neile maksab.

Euroopa Liidu makstud töö- ja muudelt tasudelt ei maksta riiklikke makse.

Artikkel 13

Tulumaksu, omandimaksu ja pärandimaksu rakendamisel ning liidu liikmesriikide vahel sõlmitud topeltmaksustamise vältimist käsitlevate konventsioonide kohaldamisel loetakse nende liidu ametnike ja muude teenistujate elukohaks, kes üksnes oma kohustuste täitmiseks liidu teenistuses asuvad elama liikmesriiki, kus nad liidu teenistusse astudes ei ole maksukohustuslased, nii riigis, kus nad tegelikult elavad, kui ka riigis, kus nad on maksukohustuslased, viimati nimetatud riiki, tingimusel et see riik on liidu liige. See säte kehtib ka abikaasa kohta, kui abikaasa ei tegutse iseseisvalt tasustataval töökohal, ning käesolevas artiklis nimetatud isikute ülalpidamisel ja hoole all olevate laste kohta.

Eelmises lõigus nimetatud isikutele kuuluv vallasvara, mis asub selle riigi territooriumil, kus nad viibivad, on selles riigis vabastatud pärandimaksust; pärandimaksu suurust määrates loetakse selline vara nende isikute maksustavas elukohariigis asuvaks, arvestades kolmandate riikide õigusi ja topeltmaksustamist käsitlevate rahvusvaheliste konventsioonide võimalikku kohaldamist.

Käesoleva artikli sätete kohaldamisel ei arvestata sellist elukohta, mis on seotud üksnes kohustuste täitmisega muude rahvusvaheliste organisatsioonide teenistuses.

Artikkel 14

Euroopa Parlament ja nõukogu kehtestavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist asjaomaste institutsioonidega määruste abil liidu ametnike ja muude teenistujate sotsiaalkindlustustagatiste kava.

Artikkel 15

Euroopa Parlament ja nõukogu määravad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist muude asjaomaste institutsioonidega määruste abil kindlaks liidu ametnike ja muude teenistujate kategooriad, kelle suhtes osaliselt või täielikult kehtivad artikli 11, artikli 12 teise lõigu ja artikli 13 sätted.

Liikmesriikide valitsustele teatatakse korrapäraselt sellistesse kategooriatesse kuuluvate ametnike ja muude teenistujate nimed, ametinimetused ja aadressid.

VI PEATÜKK

EUROOPA LIIDU JUURDE AKREDITEERITUD KOLMANDATE RIIKIDE ESINDUSTE PRIVILEEGID JA IMMUNITEEDID*Artikkel 16*

Liikmesriik, mille territooriumil on liidu institutsiooni asukoht, annab kolmandate riikide esindustele, mis on akrediteeritud liidu juurde, tavapärased diplomaatilised immunitetid ja privileegid.

VII PEATÜKK

ÜLDSÄTTED*Artikkel 17*

Liidu ametnikele ja muudele teenistujatele antakse privileegid, immunitetid ja soodustused üksnes liidu huvides.

Iga liidu institutsioon peab ametnikule või muule teenistujale antud immunitedi tühistama alati, kui kõnealune institutsioon leiab, et sellise immunitedi tühistamine ei ole vastuolus liidu huvidega.

Artikkel 18

Käesoleva protokolliga kohaldamisel teevad liidu institutsioonid koostööd asjaomaste liikmesriikide vastutavate asutustega.

Artikkel 19

Artikleid 11–14 ja artiklit 17 kohaldatakse komisjoni liikmete suhtes.

Artikkel 20

Artikleid 11 kuni 14 ja artiklit 17 kohaldatakse Euroopa Liidu Kohtu kohtunike, kohtujuristide, kohtusekretäride ja kaasettekandjate suhtes, ilma et eelõeldu piiraks protokolliga Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta, kohtunike ja kohtujuristide kohtulikku puutumatus käsitleva artikli 3 sätete kohaldamist.

Artikkel 21

Käesolevat protokolliga kohaldatakse ka Euroopa Investeeringuspanga, selle organite liikmete, personali ning selle tegevuses osalevate liikmesriikide esindajate suhtes, ilma et see piiraks Euroopa Investeeringuspanga põhikirja protokolliga sätete kohaldamist.

Euroopa Investeeringuspank on vabastatud mis tahes kujul maksustamisest või muust sellelaadsest kohustusest tema kapitali mis tahes suurenemise korral ning sellega seotud võimalikest formaalsustest riigis, kus on kõnealuse panga asukoht. Samuti ei anna tema tegevuse lõpetamine või likvideerimine alust maksustamiseks. Panga ja selle organite põhikirjalist tegevust ei maksustata käibemaksuga.

Artikkel 22

Käesolevat protokollit kohaldatakse ka Euroopa Keskpanga, selle organite liikmete ja personali suhtes, ilma et see piiraks Euroopa Keskpankade Süsteemi ning Euroopa Keskpanga põhikirja käsitleva protokollit sätete kohaldamist.

Euroopa Keskpank on vabastatud mis tahes kujul maksustamisest või muust sellelaadsest kohustusest tema kapitali mis tahes suurenemise korral ning sellega seotud võimalikest formaalsustest riigis, kus on kõnealuse panga asukoht. Panga ja selle organite tegevust, mis lähtub Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirjast, ei maksustata käibemaksuga.

Liide

EUROOPA LIIDU PRIVILEEGIDE JA IMMUNITEETIDE PROTOKOLLI ŠVEITSIS KOHALDAMISE MENETLUS

1. Kohaldamise laiendamine Šveitsile

Igat viidet liikmesriikidele Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokollis (edaspidi „protokoll”) mõistetakse nii, et see hõlmab ka Šveitsi, kui järgmiste sätetega ei ole ette nähtud teisiti.

2. Agentuuri vabastamine kaudsetest maksudest (kaasa arvatud käibemaks)

Šveitsist eksporditavate toodete ja teenustete ei tule maksta Šveitsi käibemaksu. Kui tegemist on lennundusohutusametis ametlikuks kasutamiseks protokollis artikli 3 teise lõigu kohaselt Šveitsi tarnitavate toodete või seal osutatavate teenustega, vabastatakse need käibemaksust selle tagastamise teel. Käibemaksust vabastatakse juhul, kui toodete ja teenuste ostuhind arvel või sellega võrdsustatud dokumendil on kokku vähemalt 100 Šveitsi franki (maksud kaasa arvatud).

Käibemaksu tagastamine toimub sellekohase Šveitsi vormi esitamisel föderaalsete maksuametite käibemaksu osakonda. Taotlused tuleb üldjuhul läbi vaadata kolme kuu jooksul alates kuupäevast, kui tagastamisaotlus koos vajalike tõendavate dokumentidega esitati.

3. Lennundusohutusameti personali käsitlevate eeskirjade kohaldamise menetlus

Vastavalt protokollis artikli 12 teisele lõigule vabastab Šveits vastavalt riigisisese õiguse põhimõtetele lennundusohutusameti ametnikud ja teised töötajad nõukogu määruse (Euratom, ESTÜ, EMÜ) nr 549/69 ⁽¹⁾ artikli 2 tähenduses föderaal-, kantoni- ja kommuunimaksudest palgalt, töötasult ja tasudelt, mida neile maksab Euroopa Liit ja mis on maksustatud liidusisese maksuga.

Kõnealuse protokollis artikli 13 kohaldamisel ei käsitata Šveitsi liikmesriigina eespool esitatud punkti 1 tähenduses.

Lennundusohutusameti ametnikud ja teised töötajad ning nende pereliikmed, kes on Euroopa Liidu ametnike ja teiste teenistujate suhtes kehtiva sotsiaalkindlustuse süsteemi liikmed, ei pea tingimata olema allutatud Šveitsi sotsiaalkindlustuse süsteemile.

Euroopa Liidu Kohtul on ainupädevus kõigis agentuuri või komisjoni ja tema personali vahelisi suhteid käsitlevates küsimustes seoses nõukogu määruse (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68 ⁽²⁾ ja teiste Euroopa Liidu õiguse töötingimusi määratlevate sätete kohaldamisega.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (Euratom, ESTÜ, EMÜ) nr 549/69, 25. märts 1969, millega määratakse kindlaks Euroopa ühenduste ametnike ja muude teenistujate kategooriad, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa ühenduste privileegide ja immunitetide protokollis artiklit 12, artikli 13 teist lõiku ja artiklit 14 (EÜT L 74, 27.3.1969, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68, 29. veebruar 1968, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste ametnike personaaleeskirjad ja ühenduste muude teenistujate teenistustingimused ning komisjoni ametnike suhtes ajutiselt kohaldatavad erimeetmed (muudele teenistujatele kohaldatav kord) (EÜT L 56, 4.3.1968, lk 1).

B LISA

FINANTSKONTROLL ŠVEITSI-POOLSETE EUROOPA LENNUNDUSOHUTUSAMETI TEGEVUSES OSALEJATE ÜLE*Artikkel 1***Otsene teabevahetus**

Lennundusohutusamet ja komisjon suhtlevad otse kõigi Šveitsis asuvate isikute või ettevõtjatega, kes osalevad lennundusohutusameti tegevuses lepinguosalistena, lennundusohutusameti programmis osalejatena, isikutena, kellele on tehtud makseid lennundusohutusameti või komisjoni eelarvest, või alltöövõtjatena. Need isikud võivad edastada otse komisjonile või lennundusohutusametile kogu olulise teabe ja dokumendid, mis nad peavad esitama vastavalt käesolevas otsuses viidatud vahenditele, sõlmitud lepingutele või kokkulepetele ja kõigile nende alusel vastuvõetud otsustele.

*Artikkel 2***Kontrollid**

1. Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, mille haldusnõukogu võttis vastu 26. märtsil 2003 vastavalt komisjoni määrusele (EÜ, Euratom) nr 2343/2002 ⁽²⁾, ja muudele käesolevas otsuses osutatud õigusaktidele võib Šveitsis asutatud ettevõtete sõlmitud lepingutes ja kokkulepetes ning nendega koos vastuvõetud otsustes ette näha, et nende ja nende alltöövõtjate juures võivad igal ajal toimuda teaduslikud, finants-, tehnoloogilised või muud auditid, mida viivad läbi lennundusohutusameti või komisjoni ametnikud või lennundusohutusameti ja komisjoni poolt volitatud muud isikud.
2. Lennundusohutusameti või komisjoni ametnikele ja muudele kõnealuse ameti ja komisjoni volitatud isikutele peab olema tagatud kontrolli teostamiseks vajalik juurdepääs ruumidele, töödele ja dokumentidele ning kogu auditi teostamiseks vajalikule teabele, kaasa arvatud elektroonilisel kujul. Seda juurdepääsuõigust väljendatakse selgesõnaliselt lepingutes ja kokkulepetes, mis on sõlmitud käesolevas otsuses viidatud vahendite rakendamiseks.
3. Euroopa Kontrollikojal on samad õigused kui komisjonil.
4. Auditid võivad toimuda kuni viis aastat pärast käesoleva otsuse kehtivuse lõppu või vastavalt sõlmitud lepingutes või kokkulepetes ning vastuvõetud otsustes ettenähtud tähtaegadele.
5. Šveitsi föderaalset finantskontrolli teavitatakse eelnevalt Šveitsi territooriumil teostatavatest audititest. See teave ei ole niisuguste auditite teostamise seaduslik tingimus.

*Artikkel 3***Kohapealne kontroll**

1. Käesoleva kokkuleppe kohaselt on komisjon (OLAF) volitatud teostama kohapealset kontrolli ja ülevaatusi Šveitsi territooriumil vastavalt tingimustele, mis on sätestatud nõukogu määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽³⁾.
2. Kohapealse kontrolli ja inspekteerimise valmistab komisjon ette ja viib läbi tihedas koostöös Šveitsi föderaalset finantskontrolli või teiste pädevate, Šveitsi föderaalset finantskontrolli määratud Šveitsi asutustega. Asjaomastele asutustele teatatakse võimalikult kiiresti kontrolli ja inspekteerimise objekt, eesmärk ja õiguslik alus, et nad võiksid tagada igakülgse vajaliku abi. Sel eesmärgil võivad Šveitsi pädevate asutuste töötajad osaleda kohapealses kontrollis ja inspekteerimises.
3. Kui asjaomased Šveitsi asutused soovivad, võivad kohapealse kontrolli ja inspekteerimise korraldada komisjon ja kõnealused asutused ühiselt.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, 25. juuni 2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust, ja lennundusohutusameti finantseeskirjale (EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni määrus (EÜ, Euratom) nr 2343/2002, 23. detsember 2002, raamfinantsmääruse kohta asutustele, millele viidatakse Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artiklis 185 (EÜT L 357, 31.12.2002, lk 72).

⁽³⁾ Nõukogu määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, 11. november 1996, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

4. Kui programmis osalejad on kohapealse kontrolli või inspekteerimise vastu, tagavad Šveitsi asutused siseriiklikke eeskirju järgides komisjoni inspektoritele igakülgse vajaliku abi kohapealse kontrolli ja inspekteerimise edukaks teostamiseks.

5. Komisjon edastab võimalikult kiiresti Šveitsi föderaalsete finantskontrollile kõik asjaolud või kahtlused selliste rikkumiste kohta, millest ta on kohapealse kontrolli või inspekteerimise käigus teadlikuks saanud. Igal juhul peab komisjon teavitama eespool nimetatud asutust kontrolli või inspekteerimise tulemustest.

Artikkel 4

Teavitamine ja nõustamine

1. Käesoleva lisa edukaks rakendamiseks vahetavad ühenduse ja Šveitsi pädevad asutused regulaarselt teavet ning peavad ühe või teise lepinguosalise taotlusel nõupidamisi.

2. Šveitsi pädevad asutused teavitavad viivitamatult lennundusohutusametit ja komisjoni kõigist neile teatavaks saanud asjaoludest või kahtlustest seoses eeskirjade eiramisega käesolevas kokkuleppes viidatud vahendite kohaldamiseks sõlmitud lepingute ja kokkulepete sõlmimisel ja rakendamisel.

Artikkel 5

Konfidentsiaalsus

Kogu käesoleva lisa alusel mis tahes vormis edastatud või saadud teavet käsitletakse ametisaladusena ja seda kaitstakse nagu muud samalaadset informatsiooni Šveitsi õigusaktide ja ühenduse institutsioonide suhtes kehtivate vastavate sätetega. Sellist teavet võib edastada üksnes ühenduse institutsioonides, liikmesriikides või Šveitsis olevatele isikutele, kes oma ülesannete tõttu peavad seda teadma; samuti tohib seda teavet kasutada üksnes selleks, et tagada lepinguosaliste finantshuvide tõhus kaitse.

Artikkel 6

Haldusmeetmed ja -sanksioonid

Ilma et see piiraks Šveitsi karistusõiguse kohaldamist, võib agentuur või komisjon võtta haldusmeetmeid ja määrata halduskaristusi vastavalt määrusele (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 ja komisjoni määrusele (EÜ, Euratom) nr 2342/2002 ⁽¹⁾, samuti nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 2988/95 ⁽²⁾.

Artikkel 7

Sissenõudmine ja täitmine

Lennundusohutusameti ja komisjoni poolt käesoleva otsuse rakendusallas vastuvõetud otsused, mis sisaldavad rahalisi kohustusi muudele isikutele kui riikidele, kuuluvad täitmisele Šveitsis.

Täitekorraldus väljastatakse ilma muu kontrollita pärast dokumendi autentsuse tõestamist Šveitsi valitsuse määratud asutuse poolt, kes teavitab sellest lennundusohutusametit või komisjoni. Sundtäitmine toimub vastavalt Šveitsi menetlusõigusele. Täitedokumendi aluseks oleva otsuse seaduslikkust kontrollib Euroopa Liidu Kohus.

Euroopa Liidu Kohtu otsused, mis tehakse vahekohtuklausli alusel, kuuluvad täitmisele samadel tingimustel.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, 23. detsember 2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 357, 31.12.2002, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95, 18. detsember 1995, Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1).

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET